

ГОМІН УКРАЇНИ

ПРИВІТ ДЕЛЕГАТАМ І УЧАСНИКАМ VIII. СВІТОВОГО КОНГРЕСУ СУМ

VIII. СВІТОВИЙ КОНГРЕС СУМ

У дніях 29 і 30 січня ц. р. відбудеться в „Українському Домі” при 83 Крісті Ст. у Торонті друга частина нарад VIII. Світового Конгресу СУМ. Перша частина відбулася 14 січня на оселі СУМ „Тарасівка” в Англії.

Конгрес у Торонті відкриє у суботу, 29. 1. о год. 9 рано, голова ЦУ СУМ мір. О. Коваль. Перша і друга сесії нарад присвячені звідомленням з праці і дискусій. Вечером о год. 6.30 підбудеться бенкет, на якому будуть складені привіти Конгресові, о год. 9 — Сумівський баль.

У неділю, год. 11, буде програмова доповідь мір. О. Коваля, а о год. 1 по пол — апель присвячений героям Крут, опісля вибір центральних органів СУМ і схвалення постанов і резолюцій.

На скликаній перед Конгресом пресової конференції д-р М. Гута — голова КУ СУМ у Торонті і д-р Б. Стебельський — заступник голови і керівник Юнацтва у ЦУ СУМ інформували про основні проблеми виховної праці Спілки Української Молоді.

На Конгресі буде прийнятий Правилник для дружинників. Він регулює і універсально підходить до молоді від 18 до 30 років життя, підготовлюючи її до громадського і політичного життя згідно з зацікавленням молоді і потребами нашої спільноти і народу.

У рядах СУМ зорганізовано в Канаді понад 3.000, у США понад 5.000, в Англії — 1.500, в Австрії, Німеччині, Франції, Бельгії — 1.000 молоді. У країнах Півдні Америки десятки тисяч української молоді не охоплені ще організованим життям. Лише тут і там в клітині СУМ і Пласти, в Аргентині СУМ діє у рамках статуту „Просвіти”.

Свої успіхи СУМ завдячує підтримці і допомозі українського громадянства і відданій, жертовній праці виховників.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ СУЖ У ТОРОНТИ

Повідомляємо членів СУЖ і кандидатів, що Загальні Збори Спілки Українських Журналістів у Торонті відбудуться у суботу, 5 лютого 1966 р., о год. 3.30 по пол. у приміщенні С.Т. „Україна” при 140 Бетірсг Ст. у Торонті.

Управа СУЖ

VIII КОНГРЕС СУСК

Восьмий Конгрес Союзу Українського Студентства Канади відбудеться в дніах 19-20 лютого 1966 у Торонті в приміщенні Українського Інституту св. Володимира, 651 Spadina Ave., Toronto.

Рамовий порядок Конгресу: Реєстрація, вибір президії і членів комісій, дискусійна частина, пропоновані зміни статуту та вибір нової управи.

Все листування у зв'язку з Конгресом слід вислати на адресу секретаря СУСК:

Marta Yurchuk,
21 Mayfield Ave.,
Toronto 3, Ont.

Теперішнім головою СУСК є А. Григорович. Він ви словив думку, що членами СУСК повинні стати всі украйнські студенти клуби.

Новий — 27-ий парламент Канади, що зібрался на першу сесію 18 січня ц. р. в Оттаві, буде обговорювати й вирішувати ті проблеми, що їх на порядку нарад поставив уряд Пірсона в Троновій промові, зачитаній генеральним губернатором Джорджем Ванье. На першому пляні стоїть справа вищої освіти. Згідно з рекомендацією Королівської Комісії під проводом Елайдена, допомога федераційного уряду для університетів буде збільшена від 2 до 5 доларів на особу. До речі, це було схвалено на нараді провінційних міністрів освіти. Нарада була скликана тиждень перед відкриттям парламенту.

Уряд виходить із слушаного заложення, що Канада для росту й розбудови всіх ділянок свого життя, зокрема економіки, потребує громадян з відповідними кваліфікаціями. Економічна Рада Канади винесла в своєму звідомленні вимогу — реорганізувати систему освіти в Канаді, щоб можна було одержати потрібних фахівців, спеціалістів і наукових робітників. Очевидно, треба збільшити число студентів у школах. З тією метою Нова Демократична Партия пропонує схасувати учнівські оплати, ввести в Канаді безоплатне навчання на

високих школах. По цій самій лінії пішли й студентські організації у Канаді. Асоціація канадських студентів вимагає скасування оплат за навчання на університетах. Ліберальний уряд Пірсона береться розв'язати цю акутну проблему збільшеннем стипендій і допомог для студентів. Досі студенти могли користати з безпроцентових по-зик по 1000 дол. річно. Тепер у програмі уряду є встановлені 10.000 стипендій по 1000 дол. через 4 роки.

На увагу заслуговує пропозиція уряду покликати нараді парламенту, ма- буть і далі залишиться ли-

наді і Корпорацію для розбудови Канади. Обі установи необхідні, як в ділянці наукових дослідів, так і для плянування розбудови канадської індустрії, яка тепер залежна від американського капіталу.

Уряд заповів поширення уbezпечення від безробіття і на фармерів. Пропонується створити окремий фонд для розбудови сільських ра-йонів.

Парламент має прийняти гімн Канади „О, Канада”.

Справа медичних убеze-ченъ, хоч стоїть на порядку наради парламенту, ма- буть і далі залишиться ли-

ше у сфері проекту, бо на прийняття його треба згоди урядів провінцій, у компетенції яких є ведення справ здоров'я і соціальної опіки. Уряд проєктії Онтаріо, як це недавно сказав у своїй промові в Квебеку прем'єр Робартс, рішеній реалізувати власну схему медичних забезпечень.

Лідер опозиції, Джан Ді-Фенбейкер, гостро скритикував уряд Пірсона за те, що він зовсім поминув у Троновій промові потребу підвищити старечі пенсії з 75 дол. до 100 дол. Консервативна партія буде роби- (На першому... стор. 8)

У кількох рядках

■ Неважаючи на мирні за-яви Вашингтону, до Південного В'єтнаму візолано знову 9 тис. вояків. Число американського війська досягло цифру 191 тис. Загальне число американських військ у світі під зброяю — 3 мільйони.

■ З заявців, яким виготовлено в результаті зустрічі на верхах делегатів СССР і Монголії, віходить, що СССР готовий скликати міжнародно нараду делегатів різних комуністичних партій, не дивлячись на те, чи в ній візьмуть участь червоні китайці.

■ У Зах. Німеччині міністер для справ віткачів І. Б. Градль заявив в інтерв'ю газеті „Дер Шпі格尔”, що німці за ціну об'єднання двох частин Німеччини готові зректися претензій до звороту Польщі кол. німецьких земель. Градль має на увазі землі на схід від Одри і Найси, які тепер належать до Польщі.

■ Нерегулярні з'єднання В'єт Конгу перевели масакру цвітного населення, що скоронилося в таборі 250 миль на північ від Сайгона. Напастники пірвали 9 музички, а перед відступом взяли підбитили барабани і вбили в жахливий спосіб багато безборонних осіб.

■ 50 вищих офіцерів і генералів вимагають, щоб маршал Кіз зрезігнував з керівництва уряду в Південному В'єтнамі. Американці не хотять з тим миритися, бо кожна криза в Сайгоні послаблює воєнні суспільні відносини.

■ Від 27 лютого по 26 березня ц. р. в Норвегії відкриється більші наземні маневри військ НАТО. В маневрах віль- муть участь військові з'єднання США, Канади, Англії, Норвегії та Італії.

■ У Ватикані втратили всі надії на замирення у В'єтнамі. Підгорний відповів, що він не думає єдинуватися у конфлікті за В'єтнам.

■ Перед судом у Франкfurти на Майні проходить процес проти Вільгельма Бургера, Ербера і Норберта, які займали різні посади в ксенофобізму таборі Ашвіц. Процес не викликає в Зах. Німеччині більшого зацікавлення, бо населення вже змучене тривалим по-переднім процесом.

■ Московські „Ізвестії” проводять кампанію по ліпій визнання вининами в державі згадані письменники Сінявсько-го і Даниеля за те, що вони під прибралими прізвищами писали до паризької польської „Культури”. Слід припустити, що їх засудять на довгі роки ув'язнення, але досі не відомо, чи процес проходить публічно.

■ Вашингтонські джерела по- дають, що президент Джансон рішений застосувати нові і тверді заходи щодо Північного В'єтнаму і пасифікації В'єт Конгу.

■ Франція відкликала свого посла з Марокко у зв'язку з фактами, що уряд Марокко відмовився заарештувати свого міністра внутрішніх справ, якого обвиняють у склоненні в Парижі провідника марокканської опозиції М. Бен Барку.

■ Дін Рак і МекНамара намагаються переконати уряди інших країн, що вони вислали свої військові константи на в'єтнамський фронт. Деякі держави обіцяли це зробити, але, як досі, немає позитивних результатів.

Торонто в роковини державності України

„УКРАЇНСЬКІ ДНІ” В ТОРОНТО

Заходами місцевого відділу КУК під проводом д-ра Осипа Бойка майор міста Торонта Філіп Гівенс проголосив окремою проглашанням дні 22 і 23 січня, коли українська громада святкувала велике роковини державності і соборності України, „Українськими Днями”. У той час на площі перед новим будинком Сіті Гол пісував український національний прапор. Церемонія передання українського прапора ме-

йорові і відчитання ним проглашання про „Українські Дні” в Торонті відбулася у Сіті Гол 21 січня ц. р., з участю у ній представників українських організацій і преси.

Голова Торонтського відділу КУК, д-р О. Бойко, дякуючи від імені всієї української громади майорові і членам Міської Ради Торонта за вітання роковин державності і соборності України, підкреслив у своєму слові, що „справа незалежності України не є лише патріотичним бажанням українського народу, але політично необхідністю».

Вільна Україна — це основне послаблення московсько-комуністичної імперії, а тим самим і загрози з боку советської Москви, що висить над усім людством».

У проглашання „Українських Днів” було сказано про святкування 48-их роковин незалежності України, що їх українці відзначають спеціальними імпрезами в дніах 22 і 23 січня. Особливо відмічено заслуги українців: „Торонто вдячне горде з того внеску, що його від багатьох років дають канадці українського походження. Вони дали великий вклад у наш національний стиль життя і наша культурна активність збагатилася українськими звичаями і традиціями».

Для дальшого доказу можна навести другий історичний факт, вже з пізньовіческих часів, а це проглашення Акту відновлення української держави в дні 30 червня 1914 р. та по-клікання до життя нашим патріотами — УПА. Це дає нам образ незинішості духа народу і його завзяття в боротьбі за власну державність. Захоплюючи в цьому з те, що патріоти боротьби передимають українську молодь, перебираючи на себе, в історичній конеквенції, тягар співідповідальності і боротьба за права і вольності народу.

Крутий чин треба розглядати не тільки як військово-історичний факт, але в першу чергу як акт великої моральної і національно-політичної свідомості і зрілості народу. Цей Акт до цих пор служить українській молоді як дорогоцінний наслідок тих, які розглядаючи положення української держави того часу, (Крутий... стор. 5)

СВЯТКОВИЙ КОНЦЕРТ

Снігова заметіль, що за- сипала Торонто снігом на 17 інчів, прямо спаралізувала весь рух у місті в не дію, 23 січня. Тому й про стора заля Мессі Гол не була повністю заповнена, як щороку, під час концерту для відзначення роковин державності і соборності України, підкреслив у своєму слові, що „справа незалежності України не є лише патріотичним бажанням українського народу, але політично необхідністю».

Вільна Україна — це основне послаблення московсько-комуністичної імперії, а тим самим і загрози з боку советської Москви, що висить над усім людством».

Українці в Канаді не тільки збагатили наше життя, але в час другої світової війни стали на захист свободи: около 40 тисяч ук

(Торонто... стор. 8)

КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ АРГЕНТИНИ

У дніях 27 і 28 листопада 1965 р. у Буенос-Айресі відбувся VII з черги Конгрес українців в Аргентині. Ділову президію очолював д-р Богдан Стернок. У результаті голосування 63 голосами „за”, а 39 „проти” було переобрano д-р Василь Іваничка, інж. Петро Лех, Яків Лавріченко, Йосип Галатіо, Богдан Литвинович і Олекса

Гомін України

Суспільно-політичний тижневик, видав В-ча Спілка „Гомін України“ з обм. пор.

Редакція КОЛЕГІЯ. Складання кожного чергового числа закінчується у понеділок.

Лописи її оголошення до кожного чергового числа приймається до п'ятниці включно.

Редакція не звертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігаючи за собою право їх скорочувати та спрощувати. Статті підписані прізвищем чи ініціалами автора не є конечно висловом становища Редакції.

За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Зміна адреси \$0.10 При зміні адреси подавати стару адресу.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ

Канада: Річно \$7, піврічно \$4, четвертічно \$2.25.

США і інші країни: Річно \$7.50, піврічно \$4, четвертічно \$2.25.

SUBSCRIPTION RATES

Canada: \$7 per year, \$4 per six months, \$2.25 per three months.

USA & foreign: \$7.50 per year, \$4 per six months, \$2.25 per three months.

Буряки і... „вороги народу“

(ра) Центральний Комітет комуністичної партії і Рада міністрів УССР в половині січня 1966 р. скликали до Києва республіканську нараду буряководів. Із пресових повідомлень видно, що в цій нараді взяли участь керівники КП та уряду УССР — Н. Т. Кальченко, Д. С. Коротченко, В. Г. Коміяхов, О. П. Ляшко, М. О. Соболь, П. Ю. Шелест, В. В. Щербіцький, В. І. Дрозденко, В. К. Климіченко, А. Д. Скаба та інші, а далі „знатні буряководи республіки“.

Метою скликання наради буряководів було, за стажем большевицьким стилем роботи, підбратожити тих усіх, що працують для вирощення цукрових буряків, щоб ще більше використати їх м'язи для державно-партийних завдань. 14 січня 1966 р. на нараді промовляв міністер сільського господарства УССР П. О. Дорошенко. Як подало агентство РАТАУ, Дорошенко своє слово почав від обов'язкового покликання на рішення безрезультатного пленуму ЦК КПСС, бо вони „стали непорушеною основою політики партії на селі.“ Оте постійне посилення на директиви з Москви і стандартно-трафаретне „одностайні обірання“ до почесної президії членів президії ЦК КПСС, себто членів імперського центру, це скандалне свідоцтво для київських режимників, які нікому не можуть позбутись ролі кадильників, кремлівських пілабузників і чужих гавляйтів. З другого боку — це свідоцтво вмішування Москви у внутрішні справи УССР, нав'язування своїх рішень і колоніяльного трактування України.

Головне проте завдання припало членові президії ЦК КПСС П. Ю. Шелестові. Дорошенко видно побоявся про деякі політичні справи говорити публічно, щоб згодом самому не провалитись.

Шелест, що з виду зовсім нагадує Н. Хрущова, кричав на нараді:

„Не можна миритися з таким становищем, коли ще багато колгоспів не виконують план контрактаций цукрових буряків. Центральний Комітет КП України вимагає від обкомів партії і облвиконкомів, Міністерства сільського господарства УРСР об'єктивно, з партійною принциповою розібраться, в чому тут суть справи. Слід пам'ятати, що невиконання плянів контрактаций негативно спливає, насамперед, на економіку колгоспів та оплату праці колгоспників.“

Перевірка показує, що головна причина низьких урожаїв цукрових буряків, зокрема в багатьох господарствах Львівської, Житомирської та деяких інших областей, полягає в недбайливому ставленні до цієї культури, порушенні елементарних вимог агротехніки, відсутності належної організаторської і політичної роботи партійних організацій.“

Щоб за стилем комуністичної брехливої діялектики оправдати низькі заробітні платні колгоспників, Шелест вину за те склав на самих закріпощених селян:

„Якщо ж у тому чи іншому господарстві прибути ще низькі, то причину цього треба шукати, насамперед, у самому господарстві. Тут, як правило, ще погано використовується головне його багатство — земля, землеробство і тваринництво знаходиться на низькому рівні, непродуктивно використовується техніка, слабо ведеться боротьба за економію матеріальних засобів і кшотів.“

Та найцікавіше з промови Шелеста є те місце, де він, ні сіло, ні впало, грубою лайкою накинувся не тільки на закордонних „буржуазних націоналістів“, але й на „різних базік“ внутрі УССР, які „зводять наклепи на колгоспне життя, верещать про якийсь занепад української культури“.

„Але знаходяться за кордоном — говорив Шелест — а іноді й у нас, різні базік, різні непрошені захисники українського селянства. Вони перекручують дійсність, зводять наклепи на колгоспне життя, верещать про якийсь занепад української культури. Таке можуть говорити або політичні спілки, які не хочуть нічого бачити, або наші запеклі вороги.“

Ми ніколи не забудемо, що наша земля густо полита кров'ю кращих синів і дочек нашого народу і народів братніх республік у жорстокій боротьбі проти іноземних загарбників, внутрішньої контрреволюції і найгютішіх ворогів нашого народу — українських буржуазних націоналістів.

Виникнути за межі нашої землі, українські буржуазні націоналісти — ці запородніні ніні вірно служать американським імперіалістам і західнонімецьким реваншистам.

Ні, пачкове, даремні ваші намагання. Трудящі України завжди давали й даватимуть нищівну відсіч будь-яким ворожим проявам та зазіханням на радянський лад.“

Тяжко пояснити сердитість Шелеста лише свідомим підступом, щоб кремлівські режими не вдавачі і провал сільського господарства перекласти на плечі українських селян-буряководів. Слід допустити думку, що за тим криється справжній стан в Україні, стан нездовolenia з політики підгнання і народніх запороднів, які служать не інтересам українського народу, а кремлівським колонізаторам. Рядки взяті з „Молоді України“ (15 січня ц. р.) і „Радянської України“ (16 січня) відкрито говорять про кризу в внутрішньо-господарському і політичному відтингах в Україні. Погрози „базікам“ і „запеклім ворогам“ в Україні і націоналістам з того потвердженням.

Зустріч з кол. амбасадором В'єтнаму

Читачам „Гомін України“ буде напевно цікаво почути про рідкісну зустріч американської студіюючої молоді та професорів Північного каледжу в Абердині, Південній Дакоті, з кол. в'єтнамським амбасадором до Сполучених Штатів Амер., генералом в'єтнамського підпілля проти француза, журналістом та сучасним головою в'єтнамського пресового відділу у Вашингтоні, Трана ван Діна.

Амбасадор Дін виголосив 7 січня ц. р. для американської публіки цікаву, добру, а подекуди, близкучу промову про стан його країни.

Про що говорив Дін? В основному його доповідь складалась із слідуючих точок: короткий перегляд в'єтнамської історії, де про мовчезь затяжну боротьбу в'єтнамців проти китайського панування, його остаточне визволення та основне поневолення, що його приніс В'єтнамові французькі колоніалізм у вісімдесятих роках минулого століття. Він згадав також і японську окупацію, що наступила в 1940 році та боротьбу в'єтнамців з того часу проти двох найзників — японців та француза, що подібного до України, яка в той час боролася проти нацистського та московського загарбництва. Далі він говорив про виникнення національного та комуністичного рухів, їх боротьбу та піділ країни на підставі Женевської угоди в 1954 році по сімнадцятій паралелі, як також про американську допомогу, помилки та сучасну проблему і можливості її розв'язання.

Характеристика в'єтнамського комунізму

Саме історичне тло та назрівання в'єтнамської проблеми не було для слухачів чимось особливо новим. Однак дуже цікаво була характеристика в'єтнамського комунізму чи пак В'єт Конгу, що його доповідач порівняв алегорично до риб у каламутній воді. Алегорія ця, до речі,

була дуже влучна. Комуністи у В'єтнамі ведуть таку саму тактику, як колись Ленін і його партія. Головне ядро комуністів тісно з'язане та замасковане перед населенням, передусім селян. Тому неможливо відрізнити комуніста від не комуніста, бож справді вони так само виглядають, ті ж самі люди, а у поглядах та поведінці так само обережні як замасковані, як інші селяни. Серед таких обставин тяжко є вести боротьбу, бо не легко відрізити, хто є ворог, а хто ні. Він всюди є й ніде. Крім того, терор та заликування комуністів не дозволяє виявити, хто й за ким стоять. За такі виявлення, як у гангстерському підземеллі, чекає людей страшна смерть. У такій ситуації, як і в Советському Союзі, залишається людям лише мъчанка.

Однак на цьому комуністична тактика маскування і терору не кінчается. Людей так скоро і просто не

ліквідують. Комуністи, вибравши собі наперед жертву, починають проти неї страшенну кампанію наклепів та очорювання з наմіром, щоб навіть з найпоганішої людини зробити підлого мерзотника, привести його жахливі злочини та щойно тоді його знищити, залишаючи в людей щонайменше неясні та поділені враження, а в деко-го навіть погляд оправданої карі. Звичайно, комуністи полюють на важливих, відважних та відданіх людей, щоб обезголовити народ та тим самим послабити його опір. Тактика ця, до речі, не нова, коли пригадати та порівняти стосовані Москвою методи супротив України.

Критика американців

В'єтнамські комуністи ототожнюють американців з француза, втвокаючи в голови мас, що американці такі самі імперіалісти та поневолювачі як і французи. Знову ж американ-

ці не присвячують політичним питанням належної уваги, а обмежуються головною до мілітарної дії, тему її комуністам легко вдається поширювати пропаганду, що має негативний вплив на хід подій у В'єтнамі. Серед в'єтнамських мас така пропаганда має сильний вплив, бо надто свіжа ще у них її є наявність до французького колоніалізму. Доловід згадав, що французи, у противагу до англійців, покидаючи країну, не залишили для неї ані адміністрації, аї системи судівництва ж тому виникло розвиткові комунізму.

Можливо найцікавішими думками амбасадора були його сугestii, як вийти з цієї тяжкої ситуації, в яку вже так далеко загрузила Америка. Він явно таєстро критикував Америку за те, що в цьому великом змагу двох світів, не маючи жодних політичних та суспільних концепцій, воно хоче виграти війну свою силу. Амбасадор слу-

(Зустріч... стор. 4)

Безладдя в економіці ССР

*) Деякі совет. економісти в 1958 році пророкували темпи зниження розвитку капіталістичної промисловості (Франції, Англії, Японії, Західної Німеччини, Італії), а темпи зростання економіки США, розраховували советські економісти, дорівнюватимуть не більше 2.5 проц. Але цього не сталося. США мають темпи зростання 5 проц., одночасно диспонуючи потужним економічним потенціалом, який перевищує советський 2 рази, інаже кажучи, — на 200 процентів. Ефективність „соціалістичних“ капіталовкладів занепадала за останні роки, а тому зростання промислового виробництва стало уповільнюватися. Кожного року советська економіка відставала від розвитку світового технологочного процесу.

Соціалістична структура виробництва найвідсталіша серед усіх розвинених країн. *) Закінчення із ч. 5.

їн світу. Пляни впроваджування нової, досить далеко від сучасної наймодернішої, техніки виконують не більше 70 проц. В машинобудуванні, що є головною галуззю важкої промисловості, — соціалістична індустрія, так само, як і американська, має приблизно 2 мільйони верстатів. Але в ССР працює лише 50 проц., ремонтується або зовсім не використовується. Соціалістичні капіталовкладення менше продуктивні, ніж у капіталістичних країнах, а кількість працівників (верстатів, технологічного устатковання, робітників) у машинобудуванні величезні.

За останні роки значно збільшилась кількість невикористаної в усіх галузях економіки ССР продукції, а різного непридатного до вживання краму на 3 мільяридів карбованців (2.7 мільярдів (американських доларів). Отже, 9 мільярдів, що залишаються в колгоспах, — мізерна сума. За ці гроші придбати нову техніку, виплатити борги за придбану наперед, механізувати господарство, збільшувати неподільні фонди та заплатити колгоспникам за трудодні колгоспи не мають спроможності. Радгости взагалі не рентабельні (переважно більшість).

Аналіза рентабельності праці колгоспників у колгоспах ствердила, що найліпший ударник-колгоспник влітку на протязі світлового дня (від зорі до зорі) виробляє платні півтора карбованця, в той час, як за 8 годин праці на присадибній ділянці звичайний (пересічний) колгоспник вирабляє три карбованці. Очевидно, що колгоспник не бажає працювати в колгоспі. Крім того в колгоспі він повинен виконувати вказівки і розпорядження своїх зврхників, а на присадибній д

Підсумки минулого року

Вже скінчився 1965 рік, уступаючи місце новому 1966 рокові, який започаткував другу половину 60-х років нашого століття.

Різноманітні міжнародні події більшого і меншого значення, свідками яких були в минулому році, не вкладаються в календарні рамки, багато з них тривають далі і матимуть своє непромінчаюче значення і в Новому році.

Під знаком неспокою і побільшення запальних вогнищ, що загрожують за гальму мирові пройшов минулій рік. Уесь світ з непослабленою увагою і тривогою слідкує за розгортанням подій у В'єтнамі. Партизанські дії в цій небеликій південно-східній азійській країні перетворилися у справжню війну, в якій беруть участь великих військових з'єднання піхоти, літунства і флоту. Поруч з американським військом виступають австралійські і новозеландські збройні сили. Війна не вгаває. Дотеперішні заходи в справіми не увінчались успіхом. Посередництво невіральних держав, Англії і ООН не допомогли. Ганой, Москва і Пекін вимагають виведення американського війська з Південного В'єтнаму, як основи для переговорів. Це означало б зробити Південний В'єтнам безборонним перед навалою з Півночі і віддати його та цілу Південно-Східну Азію в руки комуністів. Уряд США рішень не провадить боротьбу далі. Свою однозначність з президентом Джансоном у справі В'єтнаму висловив попередній президент Айзенгауер. В Америці проголошено по клику молоді до війська. А тимчасом пацифісти і різні противники американської політики у В'єтнамі влаштовують демонстрації в США, Канаді, Англії, Німеччині, не бачачи чим зараддям вони стають і на користь кого діють.

Інше вогнище небезпеки виникло у з'єзду з конфліктом між Індією і Пакистаном. Втручання в цей конфлікт Китаю по боці Пакистану було завогнило ситуацію. За посередництвом Косигіна Індія і Пакистан логодилися на замирення.

**ПРИСИЛАЙТЕ
ПЕРЕДПЛАТУ!**

ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК ЛВУ — ВІДДІЛ У ТОРОНТО
ВЛАШТОВУС

КАРНАВАЛОВІ ВЕЧЕРНИЦІ

в суботу, 5-го лютого 1966 р.
в залах Українського Дому при 83 Крісті вул.

— Добре оркестра
— Смачний буфет
— Гарячі і зимні напитки

Початок о год. 8-ї вечера.

ЗАПРОШУЄМО ДО ЧИСЛЕННОЇ УЧАСТИ

Управа

УКРАЇНСЬКИЙ ДІМ ІМ. ШЕВЧЕНКА
482 HORNERS AVE. — ETOBICOKE — TORONTO 14, ONT.

ЗАПРОШУЄ ВАС НА

ЗАБАВУ

яка відбудеться в суботу, 5-го лютого 1966 р.

Добра оркестра

Буфет — гарячі і холодні напитки.

— Початок о год. 7.30 веч.

Догідна площа під паркування.

Вступ 1.50 дол. від особи

не. Країни Африки погрожують їй війною за утихи над чорним населенням, а Гана вже проголосила мобілізацію. Родезію підтримують Південно-Африканський Союз і Португалія. Ситуація загострюється і загрожує вибухом.

Неспокійно і в Конго, де головнокомандувач генерал Й. Мобуту перевів безкровний переворот, усунув президента Конго Касавубу і проголосив себе президентом на найближчі п'ять років.

В обставинах існування таких запальних вогнищ пройшов минулій рік, залишаючи ці вогнища і на майбутнє.

Парламентарні вибори, проведенні в минулому році в ряді країн, не принесли статності зміни в розташуванні сил. Вибори в Західній Німеччині 18 вересня позначились перемогою християнських демократів, але ніхто поважної більшості не спреказ. Райхканцлером лишився далі Людвіг Ергард. Так само вибори в Канаді 8 листопада не дали нікому абсолютної більшості і Лестер Пірсон далі очолює кабінет. Натомість президентські вибори у Франції показали, що ав-

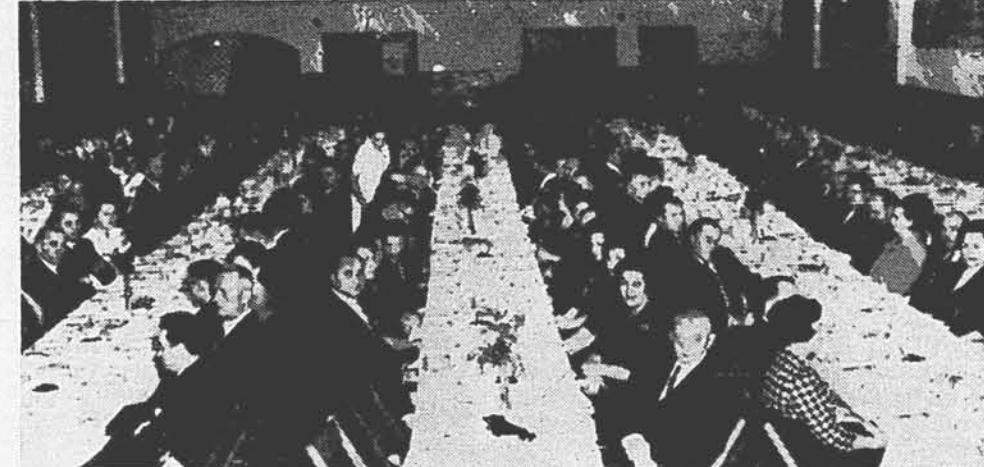
(Підсумки... стор. 6)

Вісті з Детройту

День 28 листопада 1965 року залишиться на довго в пам'яті української громади Детройту, як день Ювілейних святкувань УККА. В цьому дні, в прос-

ції нагоди управа Відділу Українського Конгресового Комітету Америки, Детройт-Схід і Гемтремк, влаштували ювілейний банкет у формі зустрічі з україн-

церів першого Відділу УККА в Детройті, а присутніх на залі пп. Івана Мельника і Дмитра Гашця заля привітала ряснimi оплесками. Не забув згадати і

Фрагмент з ювілейного банкету для відзначення 25-річчя УККА в Детройті.

торій залі Українського Національного Клубу „Орлик“, відзначено 25-річчя створення Українського Конгресового Комітету Америки і 20-річчя заснування першого Відділу УККА на терені Детройту. З

ським громадянством та представниками американського політичного світу.

Ювілейну програму започатковано американським гімном, який при фортепіані відіграв п. Роман Тарнавський.

Привітали гостей, голо-ва управи Відділу УККА, В. Тустанівський, зутинився на головніших моментах у 25-літній праці УККА та підкреслив провідну роль детройтської громади у творенні нашої центральної презентації. Заходи в обороні нашого поневоленого народу, створення ЗУАДК, здвигнення пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні залишаються найсвітлішими моментами в історії зорганізованого життя вільних украйнців. В ході дальшої своєї доповіді голова Відділу згадав також і про пio-

(Ювілейні роковини... стор. 6)

Осередок СУМА „Київ“ у Детройті

Вперше в історії нашого Осередку зайдли далекий під час перебігу військ, які розірвали стосунки з Британією та Коммонвелтом і проголосив самостійністю цієї кол. англійської колонії. Він діє на користь більшості поселенців Родезії і позбавляє всіх прав автохтонне муринське населення, яке у 18 разів перевищує кількість більшості поселенців. Самочинний вихід Родезії з-під британської влади викликав рішення ООН про скономічні санкції проти

наші сумівські спортивні дружини добились деяких успіхів. І так наша відбівка ванкова дівоча дружина здобула третє місце в змаганнях, організованих СУАСТ-ом, а в легкоатлетичних змаганнях наші змагуни — два перші місця, а це в бігу на 100x4 м., два другі місця в стрибку в довжину та два треті місця в метані.

Імпрези, що їх в літньому сезоні 1965 р. влаштовував наш Осередок, як Тиждень Юного Сумівця, поза межами зі Святом Матері, виставка праць юнацтва з ділянки кераміки, малярства і вишивки — підготовляла і ними керувала наша сумівська молодь.

Свято Молоді, за яке відповідав наш Осередок — пропагово і організаційно підготовляла і його перевела наша молодь. Промову на цій імпрезі виголосила наша булавна Катруси Ко пач.

На станніому Всесумівському Здзвізі, що відбувся на нашій оселі, взяли участь наш дівочий хор, що його веде проф. К. Цепенда. Оціночна комісія Здзвізу призначала цьому хорові першу нагороду. Взяли участь в цьому Здзвізу теж наша мандолінова оркестра, що нею диригую Я. Ондаський, а за яку відповідає В. Зубар, та танцювальний гурток, що його веде сумівка М. Гарбар.

В грудні 1965 р. наші дружини влаштували Андріївський вечір. На цьому вечірі відтворено наші Андріївські традиції, чим молодь була захоплена.

Восени 1965 р. покликано до війська двох наших дружинників, а саме Ми-

хайла Терлецького і Володимира Іvasишина, що були заавансовані в сумівській праці Осередку. З цього приводу управа Осередку влаштувала для них прощальні вечори, для Михайла Терлецького 16 жовтня 1965 р., а для Володимира Іvasишина 8 листопада м. р. На прощання запрошено все старше юнацтво, членів Осередку та приятелів. Від Осередку прощали обох друзів Л. Клос, Г. Дробний, І. Терлецький та голова Осередку Василь Бабій. Всі промові вказували, яке велике значення має знання морального військового діла для кожного народу, а для українського народу і його визвольних змагань зокрема. Тільки люди, що знають, як вести боротьбу, доведуть свій народ до перемоги. Підготовку до військової служби здобули оба друзі в нашім Осередку, свою здисциплінованістю, свій тактичним поступуванням та енергетичною працею. Тому наша сумівська громада зі зрезумілим жалем, але заразом із признанням для них, їх прощала.

Приємно при цьому згадати, що і батьки обох наших друзів — М. Терлецького і В. Іvasишина — Іван Терлецький і Д. Іvasишин — зложили по 50 дол. на виховні потреби нашого Осередку.

Василь Бабій

На закінчення прощального вечора оба дружинники зложили по 25 дол. на Вільський Фонд і по 25 дол. на виховні цілі нашого Осередку. Крім цього ще і батьки — І. Терлецький і Д. Іvasишин — зложили по 50 дол. на виховні потреби нашого Осередку.

СУМІВСЬКИЙ

VIII-Й СВІТОВИЙ КОНГРЕС СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

Центральна Управа Спілки Української Молоді (СУМ) повідомляє всіх членів; всі організаційні клітини і Крайові Управи СУМ, що згідно з рішенням від 28. 2. 1965 р. VIII-й Конгрес СУМ відбудеться у двох частинах: в Європі та Канаді.

ПЕРША ЧАСТИНА відбудеться в дніях 14-16 січня 1966 р. на сумівській оселі „Тарасівка“ в Англії; друга частина в дніях 29 - 30 січня 1966 р. в Торонто (Канада) при вул. Крісті ч. 83-85.

ПРОГРАМА КОНГРЕСУ (II-га частина):

Субота, 29 січня 1966 р.

1. Відкриття Конгресу — 9 год. рано.
2. Вибір Президії
3. Затвердження порядку нарад
4. Відчитання й прийняття протоколу VII Світового Конгресу СУМ
5. Звідомлення з I-ї частини VIII Світового Конгресу
6. Доповіді і затвердження Комісій: а) організаційно-статутової, б) мандатно-номінаційної, в) виховно-юнацької, г) програмово-розвідкої
7. Звіт із перевірки мандатів
8. Звіти Центральних Органів СУМ
9. Дискусія над звітами та узгодженням або засудженням
10. Бенкет і привіти Конгресові — 6.30 веч.

Неділя, 30 січня 1966 р.

- СЛУЖБИ БОЖІ в намірені української молоді в українських церквах
11. Програмова доповід — 11 год.
 12. Апель присвячений Героям Крут — 1 год.
 13. Звіти ділових Комісій та дискусія над ними
 14. Вибір нових Центральних Органів СУМ
 15. Затвердження бюджету
 16. Прийняття постанов і резолюцій
 17. Окремі внески і запити
 18. Закриття Конгресу

З нагоди VIII-го Світового Конгресу Крайова Управа СУМ у Канаді влаштує

БЕНКЕТ

який відбудеться в суботу 29 січня 1966 р.

в залі „Українського Дому“ при вул. Крісті ч. 83-85.

Год. 6.30 вечора — товариська зустріч — коктейль

Год. 7.15 " — вечея і привіти Конгресові

Год. 9.00 " — сумівський баль

УКРАЇНСЬКЕ ТЕХНІЧНЕ ТОВАРИСТВО

— Відділ Торонто —

повідомляє, що

ТРАДИЦІЙНИЙ

БАЛЬ ІНЖЕНЕРІВ

Ювілейні роковини УККА в Детройті

(Закінчення із стор. 3) ді. З черги відчитала проплацію Міської Ради, в якій відмічено ролю Відділу УККА серед українського і американського суспільства. Привітальні листи і телеграми настілі від визначних американців з нагоди ювілею: від федеральних сенаторів — Петра МекНамари і Філіпа Гарта, від федеральних конгресменів — Л. Недзі, М. Гриффіса, В. Форда, Дж. Форда, П. Тодда, Дж. Гарвел, Р. Клевенджера, В. Брумфілда, Б. Фарнума, Дж. О'Гарі, Дж. Мекі, Ч. Чемберлена, від губернатора штату Мішіген — Дж. Ромні, від управи міста Гемптрим — В. Гаєвського та від б. конгресмена А. Вентлі.

Ведення програм в українській мові спочивало в руках відомого театрального діяча, п. Миколи Кавки, який представив представників громадських організацій. На бенкеті були представники таких організацій: П. Галич — Спілка Визволення України, М. Березовський — СУМА „Орлик”, А. Триш — УНС відділ 20, В. Рижий — „Прovidіння” відд. 200, В. Брезден — „Прovidіння” відд. 41, УСТ „Черник” — В. Площанський, Е. Обухівський — Спортивна Центральна, І. Мельник — Гетьманська

Мальконтентське звідомлення

(Закінчення із стор. 4) хору „Прометей” під керуванням нового, талановитого й корисного диригента, що їх „вл.” у своїй дійсності надмірно претензійності окреслила самими негативами. Мос вроджане замінування та виплекає розуміння музики диктувало нещасливому огляду єнього співу: я була одушевлена зіспівом хору, а також фразами, чілкою діяцією, широким діапазоном динамічних відтінків, токсично здійсненіми переходами поміж фразами та частинами, глубокою і вдумливою інтерпретацією. Ми стечками заєбами передали їдеї творів викликали у мене глибоко набажені рефлексії (до краю „Блажект музик”).

Максимально відмінно питаному кому й для чого потрібні такі звідомлення „вл.”, — чи сеєні можуть стимулювати розкуті і без того чимало більше занепокоїчого культурного життя? — Під сумчасту пору нам треба більше будучих, захочучих заміток про нашу суспільну й мистецьку працю, а не легкослакого, разочарованого обезліковання й знехоченням тих найкраїніших одиниць, яких ще у себе маємо.

Прикладно критичні праці моєго професора, піаніста й композитора — Василя Барвінсь-

КРУТЬЯНСЬКИЙ СМОЛОСКИЙ

(Закінчення із стор. 1) які в обороні волі народу по-клади свої голови під Крутами.

Те, що український нарід видав зі себе героїв Крут, Літограда, УНР армії, УГА, Базару, СВУ-СУМ, членів ОУН, вояків УПА — оправдано наповнює нас вірою, що приде час, коли Акт 22 січня 1918 і Акт 30 червня 1941 р. будуть вимріяною дійністю.

Запорукою здійснення наших державно-політических аспірацій є теж і сучасна українська молодь, яка прає державного відновлення України. Передовим ядром цих прагнень і боротьби за їх здійснення є українська націоналістична молодь, яка, незалежно від усіх довкільних обставин, твердо стоїть на здорових засадах української самостійницької національної політики і гордо держить прapor боротьби за державну волю своєї нації.

Тамара Дужа

організація, Я. Тарнавський — Т-во „Рідна Школа”, Г. Курилів — СУМА „Київ”, Б. Федорак — ПЛАБНА, В. Колодчин — метр. Відділ УККА, В. Щербай — ООСЧУ, В. Дигдало — український хор „Трембита”, С. Скипакевич — Батьківський Комітет школи українознавства, Я. Скипакевич — СУА відд. 76, В. Несторович — Кред. Кооп. „Самопоміч”, УНК „Орлик” — А. Никончук, В. Каськів — Т-во УПА, М. Кунинський — оселя „Дібрівка”, В. Борискевич — УНС відд. 94, В. Бирис — Демократичний Клуб, І. Король — Пласт, М. Воскрес — СУА відд. 26, Д. Івасишин — оселя „Київ”, П. Сотник — Український Народний Дім, М. Дужий — Кред. Кооп. „Будучість”.

Письмові привіти переслали: Комісія Допомоги Українському Студентству — Сарсель, Українська Медично-Харитативна Служба — Мюнхен, ОбВУА — Відділ Детройт, Окружна Рада Союзу Українок Америки — Детройт.

Кульмінаційною точкою програми був виступ конгресмена Джана Дінгеля, якого представила присутній пані Ірина Захарків, згадуючи про його заходи на форумі американського конгресу в ім'я оборони ук-

райських інтересів. У своїх коротків доповіді конгресмен Джан Дінгель привітав відділ УККА з його ювілем та запевнив про свою дальшу допомогу для здійснення аспірацій українського народу до волі.

Інж. Василь Колодчин, новообраний голова метрополітального відділу УККА в Детройті передав поздравлення та закликав до тісної співпраці за здійснення завдань нашої загально-української репрезентації.

Мр. Михайло Дужий привітав відділ від Головної Управи ООСЧУ та гратулував за пророблену працю, головним чином на зовнішньому відтинку.

З черги пані Ірина Захарків відчитала проспект листа до президента США Ліндонда Джансона, в якому піддержано його політику у В'єтнамі, згадуючи при цьому про долю України та інших поневолених народів під московською окупациєю.

У мистецькій частині взяли участь: вокальне тріо з Торонто, Канада, у виконанні „Сестер Дубляніць” та місцева Капела бандуристок СУМА ім. П. Орлика під мистецьким керівництвом П. Поталенка. На склади увагу заслуговує виступ „Сестер Дубляніць” з Торонто, поскільки це був їхній перший виступ у Детройті. Вони наслоджували присутніх мистецько виконаннями народніми піснями, за які заля нагородила їх рясними оплескамі та змусила їх до надздатків. Вони появились на сцені в стилевій лемківській ноші.

Після закінчення мистецької частини о. д-р Гавліч, ЧСВВ, провів молитву і чисельна громада, що „по берегу” виповнила залю УНК „Орлик”, засіла до вечір як одна велика родина.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Після закінчення мистецької частини о. д-р Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

Попрошеній до слова о. д-р В. Гавліч теплими словами привітав відділ УККА від оо. Василіян та склав запезнення всесторонньої допомоги. Від Української Правосл. Церкви привіт зложив о. Олександр Биковець.

З українського життя у світі

НОВИЙ ОСЕРЕДОК ТУСМ У БОФАЛО

Старанням групи місцевого студентства та при по-
можі старших громадян, в
суботу 1-го січня ц. р. від-
булися Установчі збори,
на яких засновано Осередок діяльності Товариства Української Студіючої Молоді ім. Миколи Міхновського з осідком у Бофало, Нью-Йорк.

На перший діловий рік обрали Управу Осередку в такому складі: Михаськів Михайло — голова, Була Хрістя — заступниця, Чучман Люба — секретарка, Мосичук Аскольд — ідеологічний реф., Мороз Ігор — пресреф.

Створення цього студентського товариства — це довгожданий момент і вислід важкої та довголітньої праці. Згуртовані в системі О.У.В.Ф., кожний на своєму місці, працювали чи виховувалися, як одна велика родина, батьки і їх діти.

Передовим завданням украйнської високошкільної молоді на чужині повинно бути: викоренити московську лже-науку з університетів, з політичних кругів, з церковного св.ту, з економічних галузей та всіх інших прошарків, що мають державно-формуючі впливи. Завдання це не легке, але можливе, баж по цій лінії йде розвиток сучасної доби, яка троощить імперії в ім'я нового світу, справедливого для всіх, а не тільки для самовибранців.

КРАЙОВИЙ ЗІЗД ДІВІЗІЙНИКІВ КАНАДИ

У Торонто 25 грудня 1965 року відбувається в залі „Мейфер Ін” при вулиці Квінсвей 9-ий Делегатський кра-

СТВЕРДЖЕННЯ

Подаємо до відома, що за бава „Плем'я агого”, яка відбулася в суботу, 31 жовтня 1965 р. в залі УНО — була спонсорована клубом абітурієнтів Торонтоського університету.

Йозий Зізд Братства колишніх вояків 1-ої Української Дивізії Української Національної Армії Канади.

Нарадами Зізду проводила президія в складі В. Верига — голова, Б. Дусанівський та М. Мельник — секретарі. До почесної президії були запрошенні: полк. П. Силенко — почесний голова Братства в Канаді, д-р М. Малецький — голова Головної Управи Братства та сест. Б. Панчук — голова СУКВ.

Присутні делегати заслушали звітів керівних органів Братства на Канаду та після дискусії узіли абсолютно уступаючі Крайовій Управі. З черги обрано нові керівні органи Братства Канади на слідчічих два роки.

Крайова Управа: полк. П. Силенко — почесний голова, В. Гузар — голова, інж. Б. Підгайний — 1-ий заступник голови; дальші заступники: голови Крайової Управи — кожноточні голови Управ Станіци Братства в Вінниці, Едмонтоні та Монреалі. Б. Дусанівський — секретар, С. Войтів — фінансовий референт, Б. Кальба — допомоговий референт, А. Кошевський — референт молоді, В. Верига — пресо-зай референт, Г. Савків, Б. Прищак, С. Гуляк, М. Бригідир, М. Бігус — вільні члени.

Контрольна Комісія: В. Бибик — голова, М. Мельник, Р. Чолкан — члени.

Товарицький Суд: О. Загорода — голова, Л. Рудницький, І. Нестор — члени.

Темою оживленої дискусії були видавничі справи Братства, співпраця з молодечними організаціями, плекання вояцької дружби, допомогові справи, справи організаційного порядку і т. п.

В офіційній частині були врученні пропам'ятні медалі св. Архистратига Михаїла-патрона українських збройних сил, видані в 20-ту річницю творення Дивізії.

На закінчення вече-
ра засланено скромну мистецьку програму з участю відомої нашої співачки п-ї Маркіані Дубляніці-Гузар, яка виконала три пісні при акомпаньменті п. З. Лавришина, пп. Ю. Бельського і В. Довганюка в їхніх веселих скетчах. Конферанс мистецької частини — п. І. Кушніренко.

ВИСТАВКА МАЛЯРСЬКИХ ПРАЦЬ ЧЛЕНИВ ОМУА

Від 15 до 30 січня ц. р. у Філадельфії відбулася виставка мальлярських праць членів Об'єднання мистецтв українців. Виставку відкрив голова відділу ОМУА проф. Петро Мегік.

Виставка праць Зіновія Онишкевича відкрилася у Нью-Йорку 16 січня 1966 р. у галерії Літературно-Мистецького Клубу.

ПРО УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ В ІТАЛІЇ

У Вінніпезі війшла з кінцем листопада книжка репортажів проф. Яр. Рудницького п. н. „З подорожею по Італії”. У ній побіч багатьох цікавих описів Італії подано подробиці про відзначення роковин Лесі Українки в Сан Ремо в р. 1963, Михайла Коцюбинського на Капрі в 1964, про Ю. Федьковича і його описание Венеції, та про інших українських письменників, що перебували в Італії. В книжці відмічено теж відзначення 700-річчя народини Данте Алігієри, що його провів автор у Равенній Фльоренції в 1965 р. з доручення Української Вільної Академії Наук — УВАН у Канаді.

Потребує щось видрукувати? Замовте в друкарні „Гомін України”.

ПІДСУМКИ МИNUЛОГО року

(Закінчення із стор. 6)

торитет де Голя починає за непадати. На перших виборах 5 грудня він не дістав і половини голосів, а під час другого голосування 19 грудня одержав щойно 54,7% голосів.

Приємок престижу де Голя, як відзначала світова преса, без сумніву спричинений його радикальною політикою. Його заява, що після 1969 року, коли скінчиться обов'язуючий договір НАТО, Франція не буде підчинятися чужому об'єднаному командуванню, викликала загальнє нездадження, як і проект де Голя щодо створення двох НАТО — американського та європейського на чолі з Францією. Де Голь діє в цьому напрямі звесь час.

Франція вже відтягнула свою флоту з НАТО, усунула атомову зброю альянтів зі своєї землі, не взяла участі в конференції міністрів оборони держав НАТО 26-27 листопада 1965 року і заповіла, що не братиме участі в маневрах НАТО в 1966 році. З ствердженням французьких кіл, Франція в 1968 році мати-

ме власні балістичні ракети з атомними головками і це дає впевненість де Голеві в успіх його політики. Використовуючи щастливу обставину, що СССР зайняв конфліктом з Китаєм, де Голь заходився нав'язати тісніші стосунки з сателітами. На його запрошення Париж відвідала урядова делегація Польщі на чолі з прем'єр-міністром Й. Циранкевичем. Зміцнено зв'язки з Чехо-Словаччиною, Румунією та Угорщиною. Вперше від часів Суєзького конфлікту гостила у Франції теж делегація Об'єднаної Арабської Республіки.

На сторожі збереженнями мирі далі стоїть Америка. Розмови, що їх провадив у грудні в Вашингтоні президент Джонсон з президентом Пакистану Аюб Ханом, британським прем'єром Гарольдом Вілсоном, німецьким канцлером Людвігом Ергардом, велись у площині утривалення миру у світі та усунення небезпеки війни. Америка висловила готовість розпочати переговори про мир у В'єтнамі без будь-яких попередніх умов. Подорож до Москви англійського міністра зовнішніх справ М. Стоарта і міністра для справ роззброєння лорда Чалфонтса мала на меті наблизити Москву до Заходу, не допустити поширення атомової зброї, сприяти миру у В'єтнамі на базі Женевського договору 1954 року. В тій самій цілі Гарольд Вілсон 23 лютого 1966 р. вибирається до Москви.

СССР на міжнародному форумі не осяг у минулому році будь-яких поважних успіхів. Країни Африки не стали сателітами ни Москви, ні Пекіну, а арабсько-мусульманські держави, хоч і будуть своє господарство на основі соціалістичної системи, майже всі заборонили в себе діяльність комуністичних партій. Москва یобилась особливим тиском на Об'єднану Арабську Республіку, щоб Каїр зіркав тісної співпраці з Пекіном і підтримав намагання СССР мати місце на конференції народів Азії та Африки, що має відбутися у 1966 році в Алжірі.

Відчуваючи слабість СССР, активізуються сателіти. На недавньому з'їзді румунської комуністичної партії в Бухаресті, в присутності прибулого Брежнєва було заявлено, що Румунія піде шляхом свого власного господарського розвитку і розбудовуватиме свою промисловість відповідно до потреб населення. Це робить-

Ювілейна Конвенція СУА

У дніх 26-28 листопада 1965 р. відбулася в Нью-Йорку 14 ювілейна конвенція Союзу Українок Америки з нагоди свого 40-річчя, 25-річчя головства СУА О. Лотоцької та 25-річчя існування Окружної Ради СУА в Нью-Йорку. Участь у нарадах взяли 108 делегаток, ок. 100 членів і гостей, а на бенкеті було привітних 350 осіб. Конвенцію відкрила голова Конвенції ної Комісії Ір. Падох, а про водила нею президія: С. Пушкар — голова, Ір. Пеленська й А. Вокер — заступниці, Семків, Суха й Татарів — секретарки.

Після привітів вислухано звіти, що були надруковані в Ювілейній Книзі СУА.

Вечером відбувся панель на тему „Зберігаймо силу нашого поселення”, з допомідами І. Рожанківської та

I. Пеленської. Головні думки доповіді I. Рожанківської: Українська еміграція, щоб устоїти перед дискримінацією, асиміляцією, інтеграцією — повинна зберігати свою релігію, мову, культурні надбання, організована життя і дбати, щоб молоді покоління перебрали нашу спадщину та передали її своїм дітям. Військова служба, студії в каледжах, мішані подружжя — загрожують асиміляцією. Національні організації — це моральна останя, що бежить від деморалізації. Асиміляція відбувається та кож в деяких організаціях, що вживають англійською мовою. Англійська мова в церквах приступує асиміляцію. Одні наші організації боряться з асиміляцією, а інші підтримують ї... Масо багато імпрез, але є у та діяльності й координації в суспільному житті та щораз більша загроза асиміляції. Але вона не є невідхилення, якщо еміграція дорожить своєю культурною спадщиною і має непохитну волю задержати дальшим поколінням.

На цю саму тему доповідали м-р Ір. Пеленська, від так розвинулася ширша дискусія на виховні теми.

В суботу відчитано звіти: фінансовий і Контр. Ко місії, після чого відбулася дискусія. По півдні відбувся панель „Пізнаймо корінь нашого походження”. Доповідь в англійській мові виголосила м-р К. Шарубара. Вона порушила низку пекучих справ, як помішання понять про Україну й Росію, трактування України як частини Росії. Такі баламутства треба зміцніти спростовувати, писати листи до преси.

П-на Оксана Драган підкреслила, що ми забагато активні політикою, а замало уваги присвячуємо культурним справам, щоб заприментувати американцям нашу культуру. Не асиміляція, але інтеграція в американське життя, у яке маємо вносити наші культурні надбання. Треба, щоб наш духовний дірбок дійшов до нашої молоді та до американців. Але треба пізнати нашу культуру, наш рід, наше минуле, треба достосуватися до духа часу, вийти з гетто, а тоді наша праця буде успішна.

В оживленій і цікавій дискусії забирали слово багато делегаток.

Вечером відбувся величний (Світліх ксанечок... стор. 7)

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА ВІЗВОЛЬНИЙ ФОНД

Замість квітів на могилу бл. п. Леоніда Яблонського родина д-ра М. Остафійчука складає \$10.00 на Візвольний Фонд.

ENCYCLOPEDIA BRITANICA, ОСВІТА — ЦЕ МАЙБУТНІСТЬ ВАШІХ ДІТЕЙ
П. Боднар — український представник
63 Baustead Ave., Toronto 3, Ont.
Tel. LE 4-7873

У бібліотеках університетів Каїру, Суїті, Стамбулу, Калькути, Гон-Конгу. Тєю є багатьох наукових співробітників у вільному світі знаходить вже монументальна книга

Ярослава Пастернака

АРХЕОЛОГІЯ УКРАЇНИ

яка інформує чужинців про стародавню й ранню історію нашого народу. А чи у вашій приватній, вашій організації й школі бібліотеках є вже ця, як її назава проф. М. Міллера „Книга біття українського народу”? Її можна ще набути в ціні 15 дол. у всіх більших українських книгарнях, а також у автора:

Dr. Yaroslav Pasternak
32 Hewitt Ave., Toronto 3, Ont. — Canada

Чому чекати аж до весни?

зробіть це тепер!

Взимку є до вашого розпорядження робітники Є. до вашого розпорядження матеріалі. І дуже часто можна користати з позасезонного опусту. Чи ж не було добрі саме тепер перевез

У поневоленій Україні

ТЕЛЕВІЗІЯ В УССР

Заступник міністра зв'язку УССР Володимир Саванчук піддав у своєму інтерв'ю ("Радянська Україна" ч. 136 за 1965 р.), що "нині в містах і селах України світиться два з половиною мільйони голубих екранів. З них понад півмільйона в селах.

"Зараз на Україні працює тринадцять телекентрів. Іх передачі підхоплюють і шириять далі 83 ретрансляційні станції... Зображення, що їх посилають телекентри, можна приймати більше як на половині території України, причому на найгустіше заселений". У 1965 р. було заплановано спорудити Первомайський ретрансляційний центр на Миколаївщині, ретранслятори в Івано-Франківську, в Красногорівці на Полтавщині, у Білопіллі на Сумщині і в Рівному. У Києві будеться новий телекентр, що своєю потужністю буде другим після московського. Він буде передавати одночасно три програми, причому кожна з них може бути кольоровою.

В УССР виробляють телевізори марки „Волник“ і „Електрон“ (у Львові).

Сітка майстерень для наявності телевізорів дуже рідка і тому не раз місяцями доводиться ждати на напра ву телевізора. „Для обслуговування приймальної телевізійної сітки на Україні є тепло — говорив В. Саванчук — 488 підприємств. Серед них 82 великих ательє і 426 філіялів“.

В Україні передаються усі передачі з Москви, а через систему „Інтербачення“ Кіїв здійснює телевізійний зв'язок з Варшавою, Прагою, Сх. Берліном, Букарештом, Будапештом і Софією.

НИЗЬКА ЯКІСТЬ ПРОДУКЦІЇ

У доповіді на сесії Верховної Ради УССР 21 грудня 1965 р. голова ради міністрів УССР В. Щербицький говорив про низьку якість продукції і брак товарів першої потреби в Україні:

„Незважаючи на систематичне поліпшення техніко-економічних показників, значна частина виробничих

потужностей використовується ще не повністю. Велика кількість матеріальних цінностей знаходиться в незавершенному виробництві та будівництві, у наднормативних залишках сировини, матеріалів і устаткування.

„Допускаються значні втрати металу і цементу, великі непродуктивні втрати в легкій, харчовій промисловості, на транспорті і в торгівлі. Непропустимо великих збитків державі завдають виробничий брак і низька якість продукції. В результаті величезні кошти залишаються замороженими або безповоротно втрачаються“.

Невистачає деяких матеріалів, „особливо металу і цементу, а також сировини, палива, електроенергії“. Тому, зокрема, відстає промислове і житлове будівництво. З метою поліпшити будівництво на селі, організовано міністерство сільського будівництва України.

Найбільш відсталою ділянкою економіки є сільське господарство. Тут бракує добрив і сільськогосподарських машин. Міністерство сільського господарства УССР П. Дорошенко говорив: „підприємства мають краще забезпечити колгоспи і радгости необхідними машинами, щоб здійснити комплексну механізацію ро-

біт в усіх галузях сільського господарства... Машини і устаткування, які поставляються, зокрема для механізації тваринницьких ферм, мають в ряді випадків істотні конструктивні хиби“ („Радянська Україна“ з 22 грудня 1965). Ось яких „успіхів“ досягла Україна за понад 45 років московсько-большевицької окупації.

НОВЕ В НАЗОВНИЦТВІ

Донедавна, фактично до останнього пленуму Центрального комітету КПСС у ССР зобов'язував стандартизм штамп, що при прізвищах видатних осіб не подавалось їх національної принадлежності. Сталін, Молотов, Хрущов та інші були або советськими діячами

Безладдя в економіці ССР

(Західческій із стор. 2)

Але потреби в цьому більше немає. ССР виробляє коксу значно більше, ніж США. Лише в ССР на одну тонну виробництва стали: виграється кокс 3 рази більше, ніж в Америці. В металургії можна досить ефективно застосовувати газ, але на цю справу не звертається уваги. В додаток до цього бракує і труб.

Але найбільш від'ємним фактором советської економіки є адміністративна

сваволя з верхів аж до низів керівництва, а також і господарська нерентабельність. Керівники промислових підприємств тиснуть на те, щоб виконати плян „валової“ продукції не по асортименту і якості, а по фінансовим витратам. Це дозводить до того, що вони не дають прибутків, а тому одержують від держави дотацію. В той час, коли підприємства розвинених капіталістичних країн кожний карбованець капіталовкладень використовують щадно і з зиском, советська продукція не тільки не якісна, але в 3-4 рази дорожча за капіталістичну. В ССР дуже багато говориться тепер про те, щоб продукція відповідала світовому стандартові, але ж він щорічно якісно поліпшується. Через те советська продукція, що виробляється застарілою технікою, не здатна досягнути рівня світового стандарта.

Показник ціни, що складається в процесі діяльності советської економіки, не відіграє жодної ролі. Його заступає централізований розподіл продукції. Держплан ССР навіть не знає, чи господарство ССР

дає прибутки чи збитки. Про те, які процеси нутрутуть в советській економіці ніхто не знає. Центральне Статистичне Управління ССР (ЦСУ) погано під загального відома фальшивими показниками, бо плянування і керівництво советською економікою здійснюється наслідо. ЦСУ взагалі не здатне проаналізувати і дати оцінку підприємкам, які воно одержує. Завдяки безглуздому засекречуванню економічних показників цілком гальмується праця економістів. Діяльність частини показників ЦСУ не має жодного змислу. Наприклад, ЦСУ повідомило, що врожай зернових культур становить 8 мільярдів пудів. Якщо це відповідає дійсності, то ССР експортував би зерно. Фактично ж виходить, що „соціалістична“ держава купує хліб за кордоном.

Підрахунки стверджують, що 4,5 мільярда пудів хліба вистачить прохарчувати населення, постачати ним легку промисловість, а навіть і годувати домашню худобу. Отже, де ж 3,5 мільярда пудів злишку?

З наведеного можна зробити тільки один правдивий висновок — московсько-большевицька економіка гине. Хоч Косигін і не сказав про це на пленумі ЦК КПСС, але, читаючи вдумливо його промову, іншого висновку не зробиш.

А. М-н

вчиться відчувати красу і мати респект до чужої власності. Маючи власний городчик, дитина пізнає, що дас земля в заміні за працю, кристалізується почування пошані до праці та плодів землі.

Прогулянки чи проходи в більших містах, крім виображення обсерваційного змислу, впливають та збагачують світогляд дитини, стають джерелом нових переживань, які збагачують досвід і обсяг думки в дитині. (Напр., прогулянка до пожежної станції, до молочарні, звіринця тощо.)

11. МОВА

Навчання та засвоєння мови відіграє важливу роль в заняттях садочком. Дитина найкраще вивчає мову між 2—7 роками життя. У цьому віці зокрема важливим є навчання рідної мови, яка залишається звичайно на все життя. Мова сприяє мисленню і навпаки, мислення впливає на мову. Обмежений засіб слів виявляє обмеженість думки, а без нових слів думка не розвивається.

Учителька мусить сама добре і поправно володіти мовою — виразно і спокійно говорити, щоб учити дітей. Треба вживати правильних слів на означення даних предметів, думок, понять та точних висловів, що окреслюють дані поняття. Учитель мусить постійно працювати над своєю мовою та її виправляти. Гедиться говорити до дітей приступною для них мовою, без зайвих пояснень чи слів. Він мусить навчитися мовчати, щоб仁ше дозволити дитині говорити, уважно слухати і лише час до часу виправляти.

Щоб діти могли засвоїти собі нове слово, належить його часто вживати, повторяти і вияснювати, „отісливавитися в ігри слів“. У щоденних заняттях із збільшеною чуйністю належить звертати увагу на:

1. багатство слів,
2. розуміння слів і виразів,

ми, або вітчизняними. Нещодавно вперше при прізвищах Миколи Вікторовича Підгорного і Володимира Васильовича Щербицького на сторінках „Правди“ подано, що вони українці, а при прізвищі Івана Васильовича Капітонова так і написано — росіянин.

Виникає питання, чим це викликане? Слід допустити думку, що на це склалися, з одного боку, обвинувачення червоних китайців та інших комуністів Кремлю в колоніалізмі та імперіалізмі, з другого — тиск зсередини. Новий пропагандивний кремлівський фоєрверк має на меті нібито показати, що й українці та інші нацмені „добровільно“ на верхах служать імперії і тому, мовляв, немає мови про колоніальнє трактування не-російських народів.

НОВИЙ ШЕФ ЦЕНЗУРИ ПРЕСИ В УССР

Рада міністрів УССР призначила Білогура Миколу Кіндратовича головою Комітету по пресі при Раді міністрів. Насправді він від імені комуністичної партії та органів безпеки виконуватиме завдання головного цензоря та ролю партійно-поліцейського наганяча.

ПАМ'ЯТИ І. ФРАНКА

15 січня у Львові відбулося перше засідання Львівського обласного ювілейного комітету по відзначенням 110-річчя з дня народження і 50-річчя з дня смерті Івана Франка.

I. D.

Ділімоси сумно вісткою з Рідинами, Пріятелями і Знайомими, що в середу 19-го січня 1966 року в шпиталі в Брентфорді, після короткої важкої недуги відійшла у вічність, проживши 78 років, наша Теща, Бабуля, Братова і Тетя

бл. П. КОРНЕЛІЯ НИКОЛЯК

Похорон відбувся в суботу 22-го січня о год. 9-ї рано з української католицької церкви у Ватерфорді на місцевий цвинтар „Грінвуд“.

Вічна Ій Пам'ять!

У глибокому смутку:

Михайл Орлин — зять
Борис Орлик — внук з дружиною
Марія Ковталюк — братова з дітьми і внуками
Стефа Присовська — сестрінка
Родина Малащуків
Родина Когутяків
Рідня в Україні

3. зле пояснення слів, на слова, які не точно означають чи висловлюють дану думку,
 4. на красу чи простацькість мови,
 5. на уклад синтакси,
 6. на вимову поодиноких букв,
 7. на вислови почувань, на пам'ять висказаних зображеній, ролю уяві і творення нових слів,
 8. на машинальне повторювання без зрозуміння,
 9. на дефекти в мовних органах дитини і т. п.
 - a) Як виправляти — засвоювати мову?
- Найуспішнішими засобами до виправлювання мови у дитини є:
1. Гутірки, в яких кожна дитина бере живу участь, відтак спів, рецитація, розказування казки і т. п.
 2. Уживання контрастів, напр.: велике авто — мале авто; довгий поясок — короткий поясок і т. п.
 3. Ілюстрації, образки та описування її обговорення
4. Мовні ігри:
 - a. назвати слово, що починається на „м“
 - b. хто назве найбільше звірят?
 - c. слова, що римують, напр.: рило - шило - мило і т. п.
 - d. гра „хто я“ (слон?).
 - e. Що на образку? Правильно назвати.
 - f. ігри „Кіма“.
 - g. Скоромовки „Семен сказав“.
 - h. З речення продовжувати казку.
 5. Марш із вказівками: (стій, іди вперед і т. п.) Рухомі ігри (напр. крісло перед себе, за, поза себе)
 6. Повісити два ряди образків: по одному боці предметів, що починаються на букву „м“, по другому — на букву „н“ (буква „т“ та буква „д“)
 7. Напілки з написами на всіх предметах у класі.
 8. Вправи членості: напр., вітатися з іншими, подавати руку і т. п.

ЮВІЛЕЙНА КОНВЕНЦІЯ СУА

(Західческій із стор. 6)

вий банкет при участі 350 делегатів і гостей. Промови виголосили: проф. Р. Смаль-Стоцький — президент НТШ і пані М. Даглес-Гемілтон. Відчітано низку привітів. У мистецькій частині виступала оперна співачка Шарлот Ордас-Сі-Баранська при форте. проводила проф. Б. Перфецького. Заходом 64 відділу СУА відбувся показ історичних жіночих одягів.

В неділю по полуночі відбулося закінчення конвенції. Вибрано нову Управу СУА в такому складі: голова — інж. Ст. Пушкар, заступниці голови: Л. Бурачинська, А. Вокер і Ір. Падох, секретарка — О. Грабовенська, касирка — А. Сивуляк, фін. секретарка — І. Качанівська. Референти: орг. — Л. Колодчин, пресова — Ір. Пеленська, культ.-осв. — Н. Чапленко, імпрезога — д-р Є.

Нова сторінка історії

(яр) Призначення Індіри Ганді прем'єр-міністром Індії відкриває нову сторінку історії цієї країни.

За останніх десять літ оце вже друга жінка стала у проводі азійської країни. Її попередниця, п. Бандаранайке, керувала державним возом Індо-Ільону близько п'ять літ, доки не почала переводити далекий дучі соціалістичні експерименти, що й закінчилося висловом недовіри і відсуненням її від проводу країни. Уважні спостерігачі азійських справ передбачають, що та же може статися теж з Індірою Ганді.

Ця 48-літня жінка є, як кажуть, незвичайно амбітна, а теж і енергійна. Вона не любить поступатися у своїх переконаннях. Її політичні переконання є вже сьогодні причиною гострої критики не тільки опозиційних партій, але теж і частини Конгресової партії, що її членом є п-і Ганді.

Вибір її на прем'єра Індії доверено під тиском проводу тієї партії, що має біля 70% представників у індійському парламенті, але праве крило тієї партії дуже невдоволене з її вибору. Її заклидають надто ліві переконання та прихильне ставлення до московських комуністів.

Індіра Ганді є дочкою кол. індійського прем'єра Неру. Вона вийшла замуж за адвоката Ганді, але він не був родичем Магатті Ганді. Тому 19 літ, маючи вже двох синів, вона залишила свого чоловіка.

Вже від молодих літ помагала вона батькові в його політичній праці. В урядині Шастрі вона була міністром інформації та радіомовлення. Будучи правою рукою свого батька, прем'єра Неру, вона пускала через інформаційну службу багато пробних бальонів, що дивували, а то й нервували Америку. Коли американці не реагували на ті пробні бальони, політика Неру вийшла у наміченому напрямі. Коли ж вони сильно реагували, тоді Неру відреагувавши від думок Індіри Ганді, але в дуже коротко-

му часі та переводилося вже зовсім потіхеньку.

Індійська преса передає політичну атмосферу тієї країни. У ній говориться широко про взаємини Індії з Москвою і Вашингтоном. Для прикладу, „Гінду Віклі Ревю” дуже часто підкреслює, що так Москва, як і Вашингтон можуть бути єдиними гарантами безпеки країни. Однак у одній передовиці з листопада мин. р. газета жалується, що взаємини з Америкою дедалі стають холодніші. Там описано: „Це жалюгідне. Нам треба переконати Америку про безглуздість того її становища, бо у її власному інтересі є, щоб ми були сильні.” У іншій передовиці говориться, що, якщо Китай напав на Індію, Америка вжила в атомової зброї. З того настається ціла низка читачів у листах до редакції, особливо індійські студенти американських університетів. Вони називають індійських політиків наївними, кажучи, що вони винні в тому, що індійсько-американські взаємини холонішають. Ті ж самі політики пхають Індію насильно в московські руки.

І так вони справді є. Перегортаючи сторінки індійської преси, ми довідуюмося про те, про що іноді її не пишеться на американському континенті. В останніх трьох місяцях Індія закупила советські танки, літаки, а навіть підводні човни. Досі закупили йшли з Англії й Америки. В квітні 1964 р. вперше куплено від ССР півтора мільйона тонн газолінових продуктів. в березні й квітні мин. року були нові закупки, а в листопаді мин. року куплено теж опалювій матеріал для дизелевих моторів. Господарка Індії з'яв'язується дедалі тісніше з ССР. Торговельні закупи полагоджують в Москві, зате по збіжжю виставляють руку до Вашингтону. Америка допомагає багатьом країнам. Що третій бушель пшениці йде до Індії. За те немає не тільки відчечності, але багато індійців йде на

гачок протиамериканської пропаганди ненависті.

Сьогодні Індії загрожує голод. Треба буде більше збіжжя й інших харчів. Як даватиме собі раду п-і Ганді зо своїми політичними ідеями і куди вона вестиме Індію, виявить майбутнє. У кожному випадку, вона в дуже короткому часі відвідає Америку.

Купуйте в крамницях, що оголошуються в „Гомоні України”

На першому пляні справа освіти в Канаді

(Закінчення із стор. 1) ти пресію, щоб і ця справа знайшла на порядку нарад парламенту.

У закордонній політиці уряд Пірсона буде далі затиснювати і розбудовувати дружні взаємини, зокрема торговельні, з країнами Комонвелту і змінювати оборонний союз НАТО. Основною турботою уряду є збереження миру. Канада

докладатиме зусиль, щоб мирно поладнати родезьку і в'єтнамську проблеми.

Канада має всі передумови й можливості відіграти провідну роль у змаганні до миру, спертої на засадах свободи і справедливості для всіх народів, включаючи в те боротьбу проти всіх залишків колоніалізму, в тому й московсько-большевицького типу, але

уряд Пірсона достосовується до політичного курсу Вашингтону й Лондону, зрикаючись своєї власної почесної і відповідальної ролі членства.

Критичні завдання мусять викликати й еміграційну політику теперішнього уряду. Вже сам плян ліквідації міністерства громадянства і міграції, а створення на його місці міністерства людських засобів, до якого увійде департамент міграції (не відомо ще, де причіпляти департамент громадянства), — говорить про те, що уряд не думає вести іміграційну політику. Він заинтересований лише у спровадженні до Канади потрібних фахівців, які не конче мусять залишатися громадянами Канади. Тимчасом Канада потребує для свого росту і розвитку її економіки і звісно діяльнок суспільно-громадського, культурного і наукового життя широкого діапазону нових творчих сил, що їх може дати іміграція.

Ліберальний уряд Пірсона, як показує практика, не виявляє зрозуміння для тих проблем, а його постава до етнічних груп не англосакського і французького походження ставить їх у позицію громадян другої кляси, чи пак робочої сили. За уряду Діффенбейкера етнічні групи мали свого представника в уряді в особі українця Михаїла Стара та були реїзентовані в сенаті (Діффенбейкер іменував двох українців й індіаніна сенаторами). Пірсон фактично спирається лише на англосакський та французький етнічні елементи і їх фаворизує з виразною склонністю до канадської спільноти. Прикро про це писати, але, на жаль, практика ліберального уряду Пірсона говорить, якщо не про дискримінацію етнічних груп, то про відсування їх на задній план, не доцінювання їх ролі і значення.

Слідкором у теперішньому парламенті обрано 45-літнього Люсіна Ляムура, за походженням француза, народженого в Онтаріо.

ХРОНІКА ПОДІЙ ТИЖНЯ

ВОЄННІ НАСТРОЇ В ПЕКІНІ

Закордонні кореспонденти з Пекіну повідомляють про затиснення партійної контролі на армію ком. Китаю. Там відбулася конференція високих старшин китайської армії, постанови якої з'явилися на перших сторінках в усіх пресових виданнях.

Конференція закликає піднести збройну готовість армії і міліції з уваги на те, що „ревізіоністи” (так називають ССР), ганебно виступаючи відносно китайському імперіалізму, збільшують небезпеку війни.

„Мусимо бути повністю готові — читаємо далі в постансах конференції — проти агресивної війни, що й кожної хвилини можуть на велику скалю почати американські імперіалісти, стосуючи атомну зброю. Усі мусимо бути на ногах,

готові до боротьби”.

На конференції були при явні і промовляли прем'єр Чоу Ен-лай, генеральний секретар компартії Китаю Тенг Гсіяолінг і посадник Пекіну Пен Чен.

МОСКВА ОРГАНІЗУЄ КОАЛІЦІЮ ПРОТИ ПЕКІНУ?

Про це натякнув у своїй промові в Економічному клубі в Нью-Йорку колишній міністер закордонних справ Англії сер Алек Гюм. Він сказав, що під теперішню пору немає небезпеки, що большевицька Москва нападе на Зах. Європу, бо вона загрожена з боку ком. Китаю. Багатий і слабо заселений Сибір більше притягає до себе увагу китайців, ніж перенаселені території Південно-східної Азії.

Для протидії комуно-китайському наступові формуються коаліції держав — говорив Гюм, — у про-

Торонто в роковині державності України

(Закінчення із стор. 1) райнців полягло на полях боїв у рядах канадської армії.

Про Україну, що невпинно бореться за свою волю, не можемо забути — говорив Геллієр.

На жаль, головна допомідь в українській мові полковника В. Кедровського не відповідала вимогам вро- чистих святкувань великих роковин, а мала характер особистих спогадів і партійно-групової пропаганди в користь УНРади. Це можна б допустити на вівчах і клубних сходинах, а не на святі державності і соборності України. Організаторам свята при доборі доповідача треба це мати на увазі.

Мистецька програма свята була дуже солідно підготована й виконана на високому поземі. Справжньою мистецькою наслодою були вміло досліснені до змісту свята виступи чоловічого хору СУМ „Прометей” під диригентурою міг. В. Кардаша (Хор бранців” М. Лисенка, „Утуркені по тім боці” М. Лисенка, „Хор жовнірів” з опери „Фаєт” Ш. Гуно), сольські співачки високої класи Стефі Федчук („Молитва за Україну” сл. Л. України, муз. І. Білогруда, „Пісня” сл. Гр. Чупринки, муз. А. Гнатишина), фортечні сольські мистецько-віртуози Романа Рудницького („Соната” Антона Рудницького, „Балада Ф-моль” Шопена, „Шоста рапсодія” Ліста). Ефектозні були останні точки: збірний хор („Прометей”, жіночий хор ОЖ ЛВУ „Чайка” і дівочий хор СУМ) під диригентурою міг. В. Кардаша виконав пісню муз. П. Майдороди, ар. В. Кардаша і „Вставай, Україно” сл. М. Бослава, мел. за Є. О. Садовським, ар. В. Кардаша. Гармонійно пов'язана з цими піснями була збірна ре-

цитація „Вершники волі” О. Павлова (у постановці В. Довганюка), у якій брали участь: Зеня Банах, Ліда Брова, Вол. Антонович і група молоді СУМ, Іллєст і ОДУМ з прaporами.

Молодь засвідчила тягливість і невимирщість традицій боротьби за здійснення ідеалів 22 січня 1918 і 1919 років.

Фортепіановий супровід — Зенон Лавришин.

25-РІЧЧЯ ВІДДІЛУ КУК

У суботу, 22 січня, відбувся у залі УНО бенкет для відмічення 25-річчя Торонгського відділу КУК. Бенкетом проводив голова КУК д-р О. Бойко. Почесними гостями були: владика Кир Ісидор Борецький — Торонгський єпископ УКЦеркви, о. прот. Д. Фотій, який репрезентував влад. арх. Михаїла з УГІЦеркви, о. д-р В. Кущінський — голова Централі КУК, о. прелат П. Каменецький — перший голова Торонгського відділу КУК, посол до федерального парламенту Михайло Стар, який поділився з присутніми своїми враженнями з відвідин України в складі канадської парламентарної делегації мин. року; попередні голови КУК — адв. Т. Гуменюк, адв. Д. Штокало, адв. М. Романюк і д-р М. Міцик; представник міністерства громадянства з Оттави Юліян Кравчук, який говорив про початки організації КУК у Ріджайні. За почесянім столом були теж: п-і С. Савчук, яка говорила про початки організації Комітету Українок Канади, та представники організацій — ред. І. Вараниця — від ГУ ЛВУ, д-р М. Гута — КУ СУМ, п-і А. Ганківська — жін. відділ КУК, сот. С. Павлюк — Український відділ Канадського легіону, П. Кіт — СУС, п-і К. Кравчук і суддя Роборецький. Д-р В. Муж прочитав

довгий список представників складових організацій відділу КУК.

Про мету і завдання КУК говорив у своїй промові о. д-р В. Кущінський.

Погідний настрій вечора підніс і злагатив мистецький виступ жіночого квартету „Верховина”, під керуванням Олени Глібович, у складі: Надії Лисанюк, Віри Івашко, Жені Котиш і Тамари Елдер. Акомпаньєювалася на піаніні Стефа Жовнір-Клос.

ЩОРІЧНИЙ ВИПРОДАЖ

1. ПЕРЕДРУКОВАНІ ОБРАЗИ
прекрасне обрамування всі 20% опусту
2. Лише 5 МАШИН ДО ЧИЩЕННЯ „САНБІМ”
Цілком нові, модель 640
рег. \$39.95 тепер \$19.95
3. ЗАЛИШКИ КИЛИМІВ, великий вибір \$19.95 і більше
4. ЛЯМПИ, великий вибір всі з 1/3 знижкою
5. КЕДРОВА КОМОДА
рег. \$145.00 тепер \$99.50
6. НЕМАЛЬОВАНІ КУХОННІ СТОЛИ
рег. \$29.95 тепер \$14.87
7. УЗГОЛІВ'Я ЛІЖОК
рег. \$19.95 тепер \$9.95 і вище
8. БРИДЖОВІ КРІСЛА
рег. \$5.95 тепер \$2.87 щоб позбутися
9. КНИЖКОВА ШАФА (лише дві)
рег. \$79.95 тепер \$59.95
10. СТОЛИКИ П

СТУДЕНТСЬКА ДУМКА

Рік IV, № 1 (38)

Січень 1966

Детройт — Торонто

IV. Універсал і бій під Крутами

(тор) Бурхливі події наших визвольних змагань після революції 1917 року позначилися багатьма величими моментами, що, без огляду на хід історії, будуть уважатися граничними стопками окремих епох.

До таких знаменних епохальних моментів належить день 22 січня 1918 р. — проголошення IV-го Універсалу — і день 29 січня 1918 року — бій під Крутами української середньошкільної та університетської молоді проти московської навали.

IV. Універсал був політично — державним актом, що нівелював злощасну Переяславську умову, з'ясовуючи політичною мовою славний виступ світого гетьмана Івана Мазепи. Наш народ здобув суворені права господаря і володаря української землі.

Проголошення IV. Універсалу було доказом політичної зрілості нашого народу. Коли зважити, що це сталося якраз у часі, коли все населення розгромленої російської тюрми народів

тільки й думало про землю докорінну зміну суспільного устрою, а чисто московські землі потапали в хаосі більшевицької революції, то крок Української Центральної Ради — проголошення IV. Універсалу — був доказом політичної мудrosti тодішнього нашого проводу, а постава широких народніх мас до постанов цього політичного акту була виявом іх глибокого патріотизму.

Кілька днів після проголошення IV. Універсалу стала друга подія, що не тільки сколихнула сумлінням усієї України, але й відкрила очі політично думачим українським людям на незаперечну істину, що за кожним політичним рішенням народу мусить стояти його мілітарна сила. Без цієї мілітарної сили найрозумініший політичний акт може стати тільки беззваргісним шматком паперу.

Цією подією був славний, хоч проганий для нас бій української молоді під Крутами проти московсько-

більшевицької агресії під проводом Муравйова.

Під Крутами ми програли фізично, там ми втратили сотні забитими і полоненими. Ми не зуміли оборонити брами до столиці молодої держави — Києва і це стало початком наїх невдач у цьому періоді боротьби.

Але з другого боку бій під Крутами, як і проганий двісті років тому бій під Полтавою, став зворотним пунктом у духовому наставленні нашого народу до зрадливого і віроломного віри, піvnічного сусіда.

Згадуючи про Крути, одні славлять і звеличують учасників цього бою — студентську молодь, другі опакують нашу нерозум, що ми не зуміли в тому часі використати багатогічної маси демобілізованого вояцтва для створення сильної армії, гаранта тільки що проголошеної самостійності.

Одне ж друге тільки підкреслює тодішню нашу слабість: при наявності бага-

тотисячної маси вояцтва ключові позиції фронту обороняє горстка невіশколених і слабо озброєних студентів.

У наслідок трагічного звоту історичних подій слова "ї" постанови IV-го Універсалу зависли в повітрі, а банди Муравйова та іх наслідники до наших часів цинічно топчуть волю українського народу при мовчанні згоди, а то й допоможі, ще вільного світу.

IV. Універсал і бій під Крутами навчили нас, що волю треба здобувати власними силами, без огляду на жертви і втрати. До цього треба заздалегідь готовитися. Круги доводять, що проганий бій не означає кінця війни для переможеного. У нашому випадку це підтверджує Акт відновлення державності з 30 червня 1941 року і унікальна в історії модернізація народів боротьба Української Повстанської Армії.

Тому ж тепер нам треба безупинно мобілізувати нових і нових борців за правду IV-го Універсалу, обороняти її на всіх фронтах, бо наступ Муравйова, ще перфіднішого і жорстокішого, триває!

дентські рухи по американських університетах і наше ставлення до них".

Після доповідей відбулася жива дискусія, в якій брали участь майже всі учасники вечора. З великим зацікавленням заторкували цілу низку питань, порушених у доповідях. Зокрема була дуже жива дискусія на тему конфлікту поміж червоним Китаєм і Москвою та наше до цього становище. Справа В'єтнаму, американської зовнішньої політики, ідей АБН, студентських політичних та ідеологічних рухів, питання орієнтації на власні сили в українській політиці та роля нашого студентаства при зударі з ворожими нам ідеями на ідеологічних фронтах — це приблизно всі справи, довкола яких велася оживлена дискусія.

Вечір щодо змісту доповідей та щодо живої і на високому рівні дискусії був абсолютно вдалою імпрезою. Варто б порадити молодим організаторам і керівникам цієї імпрези, щоб вси у майбутньому запрошували на подібні імпрези не лише молодь ТУСМ, але також українських студентів з інших організацій. Добре було б також, якби нью-йоркський осередок ТУСМ повторив цю імпрезу в інших студентських скupченнях.

Яр. М.

КОЛЯДА НА ВІЗВОЛЬНИЙ ФОНД

Детройтські члени ТУСМ зорганізували цього року кілька груп колядників на Візволінний Фонд. Хоча українське населення в нашому місті дуже розкинене, то все таки нашим колядникам вдалося відвідати досить поважне число українських родин і закликавати досить поважну суму на цю важливу справу! Ігор Несторчук: „Сту-

Віра без діл мертві

(Відгук на статтю в „Студентській Думці” з грудня 1965 р. п. з. „ТУСМ і його завдання”)

На наших очах по „кем пусах” усіх американських університетів діються дивні речі. Студенти демонструють, протестують, пікетують, бунтуються проти служби у війську і навіть наїщать прилюдно свої призовні картки. Домагаються від свого уряду того, що ніяк не піде на користь ні Америці, ні решті вільного ще світу.

Щораз частіше чуємо здорові голоси визначних журналістів і політичних діячів про те, що енергія і почування американської молоді використовується на школу Америці. Доказують фактами і документами, що за кожною пацифістичною чи іншою студентською авантюрою стоїть відома нам сила, наш ворог — комуністи або їх співомільні помічники.

А що ж роблять наші українські студенти? Що вони думають? Схвалюють воїні ці всі виступи, чи опровергають їх? Чи, може, мають якусь свою думку, спасенну для України?

І тут приходимо до сумного ствердження, що наші студенти в своїй масі здебільша не бачать і не чують, що довкола них діється, не цікавляться тими течіями і рухами, що нуртують серед американської студіюючої молоді. Вони нейтральні. Може й часом засуджують ті всі „дії” своїх колег, але на своїх сходинах, в українських клубах, між своїми. В свою ж речі. А це велика шкода, бо про те, що говориться на сходинах українських студентських клубів і так ніхто не буде знати.

Коли говорите з поодинокими студентами, то вони, здається, прекрасно розуміють ситуацію, знають, що є що треба робити, щоб пробити нашій правді вікно в широкий світ, але якось не знаходять відваги зрушити справу з місця.

Коли зважити, що наших студентів по всіх університетах таки не мало, то аж не хочеться вірити, що таке поважне число так незамітно пропадає, не виявивши свого явно пропагандистичного обличчя, не поставивши вимоги ліквідації московсько-большевицького колоніалізму.

Така поведінка наших студентів не правильна, а з нашого національного становища таки скідлива.

На кожному кроці стверджуємо, що українську справу трактують майже скрізь як внутрішню справу ССР, що скарби української культури заразовуються на конто наших непрошених „опікунів”. Робиться дещо, щоб цей стан змінити, але робиться мало, і абсолютно недостатньо.

Українське громадянство покладає всю надію на наше покоління, на студіюючу молодь у США і Канаді й інших країнах вільного світу. Ми — студенти масно всі дані й засоби здобувати для нашої справи приятелів і надійних союзників серед байдужого до нас світу. Бо ми маємо достатнє знання мови, знаємо психіку нашого оточення, знаємо його звичаї і його спосіб життя, знаємо, як до нього підійти. Ми маємо колосальні можливості, яких не мала старша еміграція і яких не мають наші батьки. Ми могли б багато зробити.

Та одна передумова. Ми мусимо вийти з нашого гетто, мусимо вийти в середовище, в якому живемо і, як повноправні громадяни, на всіх лілянках політичного і культурного життя крок за кроком проводити думку про конечність усамостійнення не тільки африканських та азійських народів, але в першу чергу поневолених Росією народів, що мають всі передумови і дані на повне самостійне державне життя. Мусимо говорити про ліквідацію колоніалізму не тільки в Африці й Азії, але в першу чергу в Європі і то в самій Росії, що тільки змінила форму колоніального визиску, удосконалила його. Ми мусимо чинити пропагувати ідеї АБН, бо воля людини може бути забезпечена тільки у вільній національній державі.

Сьогодні мало тільки декларувати свій патріотизм, мало тільки вірити в слінність нашої справи, але треба і то конче треба діяти, бо „віра без діл мертві“.

Мирослав Парфенюк

ВІТАЄМО НОВИЙ ОСЕРЕДОК

До нас настіла вістка, що 19 грудня 1965 року зорганизувався в Рочестері, Н. Й., новий Осередок Діяльності ТУСМ.

У тому дні ініціативний гурток студентів відбув основовуючі збори і вибрали у праву Осередку. Також житво дискутували проекти пляну роботи на найближчий час та порішено поширили членство Осередку новими студентами, що зацікавлені програмою нашої організації.

Сердечно gratuluoemо колегам з Рочестеру та бажаємо їм багато успіху в їхній роботі.

У всіх справах нового Осередку звертається до себе кретаря Управи друга Ярослава Білоуса.

З ДІЯЛЬНОСТИ ОСЕРЕДКУ В ДЕТРОЙТІ

Детройтський Осередок старається реалізувати належні пляни роботи. Поза полагодженням цілій низки організаційних справ, що вимагали багато часу і роботи, не занедбусе внутрішньо-студійної діяльності. Осередок хоче підготувати своїх членів до широкої громадської дії, познайомлюючи їх наперед із різними проблемами нашої визвольної справи. Управа Осередку запрошує на членські збори відповідних грома-

Хроніка ТУСМ

дян нашого міста, які в дозвідках чи гутірках познають приявних студентів з різними періодами нашої визвольної боротьби. Широка і свободна дискусія після доповідей дає змогу вияснити не одне питання, що має велике значення для пізнання ідеї та творців важливих сторічних подій.

Досі відбулися такі доповіді:

Дня 7 листопада 1965 року проф. д-р Мирон Дольницький говорив про період листопада 1918 року. Доповідь не тільки мала на меті в живій формі представити молодим слухачам цю велику історичну подію, але й з'ясувати обставини, серед яких проходила підготовка цього чину та схарактеризувати її творців. Сама доповідь, а після неї оживлена дискусія, дала змогу слухачам відчути цю величну подію, що була початком грандіозного походу західніх українців до 22 січня 1919 року — дня проголошення об'єднання українських земель.

Дня 12 грудня міс. Богдан Мелодія-Крук говорив про „Свят-Вечір у санітарному відділі УПА“. Звичайно, прелегент, сам санітарний старшина УПА, не об-

сядав змісту доповідей та щодо живої і на високому рівні дискусії був абсолютно вдалою імпрезою. Варто б порадити молодим організаторам і керівникам цієї імпрези, щоб вси у майбутньому запрошували на подібні імпрези не лише молодь ТУСМ, але також українських студентів з інших організацій.

Добре було б також,

якби нью-йоркський осередок ТУСМ повторив цю імпрезу в інших студентських скupченнях.

Яр. М.

та славістики українськими студентами. Після гутірки розвинулася обширна дискусія, що докладно наскільки відома всі позитиви й негативи таких студій та зорієнтували приявних у можливостях на всіх університетах США і Канади.

Другий день був присвячений заповідним „ізмам“. Наукові дозвідки на обговорення на семінарі, мали охоплювати всі найважливіші „ізми“, як соціалізм, марксизм, комунізм, націоналізм і фашізм. До кожної теми були приготовані прелегенти.

Але на той час випали великі сніги і багато зголосилися студенти, що відсутні відсутні відсутні ві

Юліан Лисяк

Рідна пісня дитині

Первочатком усіх речей було слово, а в нас в Україні первозвором буття, поруч, говореного, було співане слово, що на ім'я йому пісня. Доказав це світові О. Кошиць із своєю Республіканською Капеллею у роках 1919-1920. У цих роках тріумфу української пісні в Европі фахові рецензенти швайцарської преси, а за ними кореспонденти великих щоденників західно-европейських столиць у своїх звідомленнях повторювали легенду про те, як Господь обдарував українську родину піснею.

На Свят-Вечір зібрали Господь у руо дітей усіх народів світу з метою роздати їм подарунки-таланти. Отримавши з рук Творця подарунки, діти серед радощів відійшли. Осталась у кутку тільки українська дитина-сирітка, що в старій одеждині не зважи

ласлається перед обличчям Господа. В очах її блістіли слізи-самоцвіти. Господь дав їй свій останній, але прецінний подарунок — пісню.

Пісня — високий вияв поезії. Вона вдаряє ту струну, яка відзвивається у нашій душі, де на почування, захоплює і потрясає. Тому то пісня стала володаркою душі кожного Українця. Наша рідна пісня — це основний чинник духовності народу, еманація його духа, слова й безсмертя. Від початку нашого буття була вона тією рушійною, об'єднуючи і творчою силою, що зберегла націю перед ударами ворожих сил. Українська пісня — це образ глибин душі народу і його бажань: радість, утиха, туга, сум, жаль, біль, надія. Це багатство й сила духа нашої спільноти, що об'являється у найрізноманітніших фор-

мах і видах, залежно від ходу історичних подій. Українська людина, мріями свободою перспонена, у змагу за своє буття, відривається від буднів життя і знаходить себе в пісні. Пісня, це подія у звуках-мелодії. Голос її міцно вкоріниться у серці й душі людини від колики й не згасає на протязі цілого життя. На схилі віку гомоном відбивається материний приспів до сну.

Отже рідна пісня — основно важливий засіб національного виховання, особливо в умовах життя на чужині. Заслухана в пісню дитина вичуває близькість усього, що рідне, вживається в українську стихію, її чуле серце сповнюється любов'ю до Батьківщини, не залишаючи місця для чужих впливів.

Треба подбати про те, щоб кожна українська дитина з зарання свого життя у рідній хаті вслухувалася у мелодію рідної пісні, а українські школи й молодечі організації допоможуть батькам-матер'ям у цьому напрямі.

Розуміючи й доцінюючи вагу рідної пісні, як виховного засобу, наши педагоги й мистці закріпили на грамофонних пластинках піоні для дітей різного віку, що значно полегшує батькам-матер'ям і виховникам працю над дітьми. Придбати б тільки пластинку, наложити на телефон, хай радується серце дитини рідною мелодією. Пластинки можна набути в українських книгарнях і інших крамницях, як ось:

Діти співають — Дитячий хор Р. Школи УНО в Ст. Кетерінс.

Пісні і казки для дітей — квартет „Веселка“ під проводом Анни Байрак — Юкрініян Бук Стор — Едмонтон.

Пісні і казки у виконанні дитячого хору в Торонто під керівництвом О. Глібовича.

Поруч з піснею така ж важлива й виховна роль рідної української казки. Світ казки, це світ дитини. Дитинство без казки — це дитинство без чару й краси, це криївда дитині на все її життя. Пісня і казка в устах матері, це найкращий дар рідній дитині, це

скэрб духа на весь шлях життя.

Поруч рідної книжки з рідною піснею і казкою кожна мати українська має змогу користати із цього прекрасного сучасного винаходу, яким є звукова пластилінка. І так поруч пластилінок з піснями маємо теж пластилінки з нашими казками. Найкращі з них:

Дитячі казки ч. 1 і ч. 2, Юкрініян ARKA Рекордс, Нью-Йорк, виконує І. Лаврівська (тета Ірина).

Казки Віри Вовк і М. Пастернакової, ARKA Торонто, виконує Ю. Поченюк.

Альбом казок — Ірина Лаврівська.

Народні казки ч. 1 і ч. 2, виконує О. Добровольська.

Казки козака Байди — виконує М. Дяковський.

Радіопередача В. Шарва на кожній суботі включає до своєї програми казки й пісні для дітей, а „Пісня України“ П. Наумчука в Торонто передає їх кожної неділі.

Сьогодні годі подумати свідому й культурну українську родину без рідної дитячої бібліотеки й без пластинок з рідними піснями та казками, а разом з нашими радіовидавницями

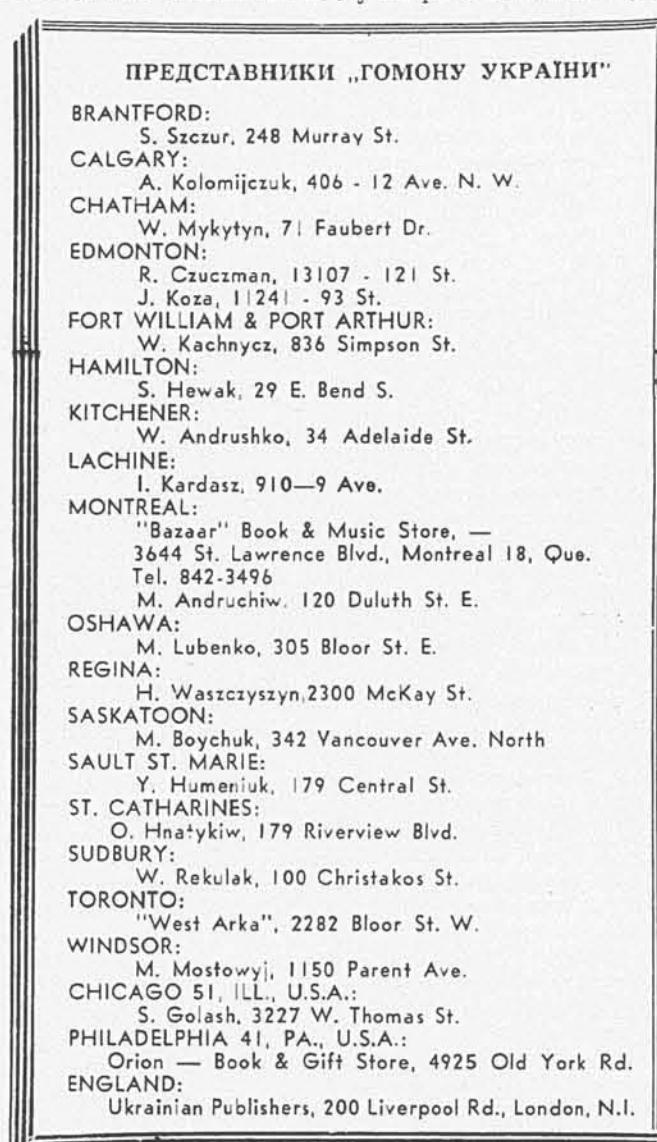
для дітей, це велика допомога матері українці в її великій службі національного й релігійного виховання української дитини.

Кожна українська дитина з нагоди ім'янина, уродин чи свят має обов'язково отримати в дарунку рідну пісню і казку в звукограйній пластилінці, а передусім рідну дитячу літературу, рідні дитячі книжки, скарбницю нашої мови й нашої української Правди.

Пам'ятаймо, — ні одна українська дитина без рідної дитячої книжки й пластилінки з рідною піснею і казкою!

ПРЕДСТАВНИКИ „ГОМОНУ УКРАЇНИ“

BRANTFORD:
S. Szczur, 248 Murray St.
CALGARY:
A. Kolomijczuk, 406 - 12 Ave. N. W.
CHATHAM:
W. Mykytyn, 71 Faubert Dr.
EDMONTON:
R. Czuczman, 13107 - 121 St.
J. Koza, 11241 - 93 St.
FORT WILLIAM & PORT ARTHUR:
W. Kachnycz, 836 Simpson St.
HAMILTON:
S. Hewak, 29 E. Bend S.
KITCHENER:
W. Andrushko, 34 Adelaide St.
LACHINE:
I. Kardasz, 910—9 Ave.
MONTREAL:
"Bazaar" Book & Music Store, —
3644 St. Lawrence Blvd., Montreal 18, Que.
Tel. 842-3496
M. Andruchiw, 120 Duluth St. E.
OSHAWA:
M. Lubenko, 305 Bloor St. E.
REGINA:
H. Waszczyzyn, 2300 McKay St.
SASKATOON:
M. Boychuk, 342 Vancouver Ave. North
SAULT ST. MARIE:
Y. Humeniuk, 179 Central St.
ST. CATHARINES:
O. Hnatykiw, 179 Riverview Blvd.
SUDSBURY:
W. Rekulak, 100 Christakos St.
TORONTO:
"West Arka", 2282 Bloor St. W.
WINDSOR:
M. Mostowyj, 1150 Parent Ave.
CHICAGO 51, ILL., U.S.A.:
S. Golash, 3227 W. Thomas St.
PHILADELPHIA 41, PA., U.S.A.:
Orion — Book & Gift Store, 4925 Old York Rd.
ENGLAND:
Ukrainian Publishers, 200 Liverpool Rd., London, N.I.

Маріян Курочка

5.

Циганськими дорогами

(Дорогому побратимові і співучасникові пережитих пригод, дир. Іванові Козакові, присвячує цей спогад)

Наши коні також пересякани, форкають і б'ють копитами. Ми душимо інженера і тремтімо, що він бирветься, закричить і тим самим видасть нас усіх большевикам. Інженер розгучив борітися, видимо, доматаючись вияснень. Але як можна в близькій присутності ворога давати якісні вияснення глухому?

Якось із великою бідою втихомирила інженера його дружина, і він, зрозумівші, що ми зовсім не мали наміру відбрати йому життя, заспокоївся, а радше затих, бо до спокою було всім нам абсолютно забрано.

Знову рвонуло повітрям і затряслася земля, і знову ми покотилися горохом по підлозі. А за якийсь час, що нам видався вічністю, ми почули ступання підкованих чобіт і московську

мову: партизани нишпори ли за чимсь по вагонах, що стояли на станції. Це було ще гірше від вибухів, і ми приготувались розпрощатися з життям. Та на цей раз нас вирятували коні. Саме тоді, коли бандити підійшли до нашого вагону, розумні створіння, не наче відчуваючи біду, почали пирскати і бити ногами.

— Тут лошаді, — сказав один з партизанів. — Нечева сматреть...

І пішли далі.

Потім ми чули крики, мештнно і постріли, але докладніше довідалися про них аж вранці. До ранку сіділи у вагоні і не рухалися, лише молилися, благаючи Бога про спасіння.

Рано прийшло словацьке військо, і тоді ми виїшли з вагону. Довідалися про страшні речі. По-перше, червоні бандити знайшли

десь у поїзді семеро німецьких вояків. Порозглядали їх і постріляли. Покривавлені похололі трупи лежали на землі. В іншому вагоні партизани знайшли таких, як і ми, втікачів. Були б постріляли і їх, але біженці випросилися, запевнившись, що їх силоміць забрали з дому і під охороною везли до Німеччини на роботу.

Словакські вояки виявляли розгубленість. Видно було, що вони не знають, як приступити до справи і взагалі, що робити. Ходили по станції й оглядали шкоди. Врешті забралися і пішли ніби ловити партизанів. Та по всьому було видно, що їхній намір лише наміром і залишився.

А шкоди на станції були великі. Крім залізничної будівлі, партизани висадили вагон із сліпого кута, та ще й з-під лісу. Згідні були заплатити всім, що мали зі собою, щоб лишень нас причепили до будь-якого поїзду, який їхатиме на захід.

Начальник пошкрабав потилицю, зідхнув і сказав:
— Гаразд, побачимо, що можна буде зробити...

Я чи то переконалися, то-то дня словаки розуміли нас далеко лішче, ніж переднього. Видно те, що ми їм не могли доказати словами, большевики вночі доказали ділами. Інакше не можна було пояснити тієї ревности і цілості, з якими залізничники взялися до роботи, щоб витягнути наш вагон.

Чотири години працювали

партизани під вогнем

що ми не для того покинули батьківщину і доробок чого життя, щоб, проте, лішилися, мов на острові.

Ми пішли до начальника

станції

заплатити, що буде з нами.

— А що ж, — відповів він, — будете стояти тут, де стоїте, не менше тижня, поки ми поприводимо все до ладу.

Нам така перспектива

зовсім не відмінна,

і ми

залишили

всі

залишили

всі

залишили

всі

залишили

всі

залишили

начальник, ані залізничники їх не прийняли.

— Ми не хочемо грошей — казали. — Вони вам більше потребні, ніж нам. Ми ще вдома, а ви вже на чужині. Ідьте з Богом!

Причеплені до найближчого транспорту, ми ще того самого дня вийшли з Маргіанів, благословляючи добрий словакський народ. А ще через два дні ми виладувалися перед словакською столицею Братиславою на станції Ціфор. І там у спокії прожили 4 місяці, прикривляючись з огорченням, як словаки на спілку з большевиками, піднявши повстання в окрузі Банської Бистриці, валили власну державу.

Що ж, буває і таке диво у світі!

По чотирьох місяцях дальші події загнали нас до сумної слави австрійського Шtrasгофа. Але про Шtrasгоф треба б писати окрему історію.

(Кінець)

Чи Ви вже набули книжку Ю. Тиса „К-7“ (наукова фантастика)? Ціна: для передплатників \$2.00, у книгарнях — \$2.50.

Пам'ятник М. Лисенкові в Києві

Нарешті Микола Лисенко, основоположник української класичної музики, дочекався пам'ятника в Києві. Відкриття пам'ятника відбулося 29 грудня 1

Нагадай, бандуро, співами

„Що є краще в житті за юні,
За мелодію пісень труп...”
(Токтогул)

Серед чимраз густіших симптомів знеохочення, збайдужіння, а то й асмілляції доводиться радіти й найменшими підрахунками нашого суспільства, які доводять його живучість. Особливо відрядно на душі, коли дійовим чинником виявляється молодь, яку, при наявності очманюючих „принад” чужинного світу, не легко втримати в організованих лавах, у зацікавленні своїм рідним.

Цього року св. Миколай зиявився уважливим і щедрим не лише до наших діточок, але й до нас старших. Завітавши до Українського Дому з широю, дбайливо підготовленою програмою й обильними дарунками для дітей (референт п. Фіголь), Божий угодник обдарував нас дуже приемним концертом відомої Капели Бандуристок з Детройту. Свідомо вживаю окреслення „приємним”, бо так, як в оцінці недавнього концерту „Думки” не сходило з уст означення „культурний”, „культурно”!), так по концерті Капелі кругом чулося: „дуже милі, приемні вечір”.

У Торонті Капеля не чується. Тут її срібноголосі бандури й молодечі голоси лунали вже не раз, здобувачі велику популярність, з'єднуючи собі загальну симпатію. Високоякісні про дукції її попередніх виступів притягнули численну публіку і того недільного

^{*)} Цей концерт „Думки” був спровіжено культурною подією. Вони привезли лекарство, змістовну і мистецьку виконану програму, залишомлюючи пас з жемчугами нашої сучасної художньої творчості (як, напр., „Відьма” Печениги - Углицького). І хор, і диригент, і солісти та акомпаньатори запрезентувалися якнайкраще. Зокрема талановитий, працьовитий „шукач” і „відкривач” з рівноваженою мастрою Задорожний і чарівна Андреаді з її прекрасним голосом захопили, поносили серця слухачів, що місцями ждали на цей духовий пир.

вечора до просторії залі на Крісті. I, мабуть, лише задана Свят-Миколаївська та дві інші імпрези того дня спричинили до не „побеги” виповненої залі.

Програма концерту складалася з двох частин: перша — з чудових, відбиваючих духа нашої сивої давнини, колядок і щедрівок; друга — з тужливих, задумливих, настроєвих і жартівливих народних і бадьорих повстанських пісень. Деякі з них — зовсім нові, або маловідомі. Їх записав організатор і мистецький керівник Капелі ще від дівчат-робітниць у Німеччині. Інші — аранжував за Лисенком, Стеценком, Леоновичем, Січинським, створюючи окремі три-голосові уклади й акомпаніаменти для свого ансамблю.

З перших хвилин, — як тільки перед глядачем відкрилась жива, акуратна, приваблива картина Капелі в барвистих народних строях, з бандурами — автоторія була з ними, з виконавцями. Першою співали „Ой, в Єрусалим”, — річ свіжу, в Торонті співали чи не перший раз. Записав її п. Потапенко у тaborах від наших втікачів з Басарабії. Хоч потомлені по концерти в Ошаві, бандуристки виконували її в якомусь, здавалося, особливо зому піднесенні. Слухаючи їхнього співу, відчувалося ніби щось тепле, радісне, ще досі незвідане вливався в душу. В „Ой учора із вечора”, що йшла другого

в програмі, сольо заспівувала Мирослава Брездень. Голос у неї м'який, оксамитний, вона орудує ник вправно, співаючи з великою дозою правдивого відчуття і переживання, що її передається слухачам, заливаючи милю враження. У гармонізації цієї колядки, використовуючи тенорову партію Стеценкової розкладки, Потапенко вдало застосував її (відповідно розпрацювавши її орнаментування) для супровідного фону бандур.

З черги були виконані „Вістку голосить” і „На Йордані”. Обидві до того часу, принаймні мені, звичайне не відомі, обидві цікаві як з мелодико-ритмічного так і гармонійного боку (зручне голосоведення) і обидві добре виведені.

Наприкінці першої половини програми Віра Потапенко гарно віддеклямувала тематично дібраний вірш I. Овечка „Зоря волі всміхається”.

Загально відомою колядою „Розвеселімся всі разом нині”, згармоніованою на Капелю за Д. Січинським, закінчено першу частину програми.

На павізі довкруги помічалося відчіні спалахи очей, чулося схвалні репліки, що свідчили про велике вдовolenня слухачів.

В другій частині бандуристки виступили без жунанів, а замість віночків — червоні стрічки з маками. Такий дівочий одяг рахується за „неповний” і менш святковий. Та годі не заважати, що ця зміна внесла більше світла і легкості, а з тим і свіжості у цілісті образу. В тій частині виконано такі пісні: „Ой там, ой там на горі”, „Ой не розвивайся”, „Брати мати виряжали”, „Не хилися бе-різнько”, „Сонце заходить”, „Та туман яром котиться”, „Ой дівчина Уляна”, „Ой у лісі два дуби”, „Чи знаєш ти”, „Ta орав мужик” і „Коломийську”, та як наддаток („на бік”) — дрібненький, веселенський „Дощик”. Хоч більшість із цих пісень Капеля співала вже під час попередніх виступів у Торонті (вони є також на платах), то у повторному сценічному виконанні автоторія сприймала їх з непослабленою увагою, прихильністю і — як судити по аплодисментах — з великою естетичною наслодою.

З кожною свіжою піснею контакт автоторії з виконавцями наглядно кріпав. Капеля співала надхненно, з експресією і молодечим темпераментом.

З виконанням „Ой там, ой там на горі” запам'яталося рельєфне виведення мелодії з її наспівністю й задушевністю, добре фразування, гарні динамічні переливи, культурне звучання.

Кілька років після того, як т. зв. „нова еміграція”

^{*)} Продовж. із чч. 1-2, 4, 5.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Заходами Організації Українського Визвольного Фронту працює

Одногодинна радіопрограма п. н.

Українська вечірня трибуна

Радіопересилання передаються КОЖНОІ СЕРЕДІ від год. 9-ї до 10-ї вечора, з радіовисилки W.S.B.C., на хвильах 12-40 поділки Вашого радіоприймача.

Керівником радіопрограми є п. МИХАЙЛО ФЕДАК. „Українська Вечірня Трибуна” надає: тижневий огляд світових подій — вісті з України — вісті з Чікаго — статті на політичні, ідеологічні, церковно-релігійні, літературні, мистецькі, наукові та виховно-педагогічні теми — відзначування українських національних і культурних свята — спортивну хроніку, календар імпрез і. т. п., а також англомовну частину. Оголошення, повідомлення, побажання та інші матеріали просимо слати на адресу: М. ФЕДАК, 900 N. Fairfield, Chicago.

Управи Орг. Укр. Визвольного Фронту.

В „Ой не розвивайся” ми гло вражало вдале переплітання сольо і супроводу. З виконавського боку — по-мислове включення всіх других сопранів у заспіві передостаннього куплету. Сольо заспівувала Галина Кравченко. В неї голос міцний, тугий, дзвінкий, — близький як промитий дощажки кленовий лист. Її спів певний, дикція чітка, інтерпретація реалістична. Її чуже бездушне хизування технічники, треніровочні фокуси. Вона співає пісню, не вивчена з нот „партию”. Зміст і настрій виконуваної речі передає не лише голосом, але й відповідним виразом обличчя.

„Брати мати виряжали” — повстанська, з чильтовчними заспівами М. Брездень. У назву цієї пісні чи не вкраляє стилістична не (Нагадай, бандуро... стор. 16)

Капеля бандуристок під керуванням Потапенка.

Юліян Середяк

Про Аргентіну і українців

^{*)} Але в праці Інституту було устійнено що й іншу деталь нашої діяльності призначеної для чужинців. Дуже часто наші найкращі аргументи переложені на іншу мову не промовляють до чужинця, бо вони висловлені не в дусі мови того чужинця. Тому треба буде доложити старань, щоб книжки про нас писали в еспанській мові — аргентинці. Ми сьогодні залишки покликуюмося на те, що і як писав Вольтер про Україну, чи що сказав граф Кюстін. Силою обставин за 50 чи 100 років будуть наші нащадки покликуюватися на те, що сказав про Україну Діффенбекер чи інші чужинці, може навіть більше за тими речами шукати, ніж за малозначними творами неодного з емігрантів, на видання яких затрачуємо тепер енергію та кошти. Коли вибухло в 1863 р. польське повстання, в Аргентині було зорганізовано Аргентинсько-Польський комітет помочі повстанцям, яке очолив відомий аргентинський поет Ечеверрія. Правда, помочі польському повстанню цей комітет багато не дав, але ще й дотепер поляки покликуються на той комітет, як на доказ польсько-аргентинської приязні. В нас такого комітету в Аргентині ніколи не було, але Аргентина перша на американському континенті визнала українську державу актом з дня 5 лютого 1921 року, і сьогодні ми той акт часто використовуємо у своїх зв'язках, хоч він тепер і не дійсний.

У другій фазі панування Перона, про що я вже згадав раніше, почалася в Аргентині економічна криза. Товари першої потреби почали раптово дорожити, платні робітникам ніхто підвищувати не збирався, і той добробут, який був в Аргентині в післявоєнних роках, залишився приемним сном. Тоді й почався упадок того бурхливого українського життя, що його принесла з собою „нова еміграція”. Кожний почав оглядатися на можливість виїзду з Аргентини, до чого заходчукали листи рідних чи тaborovих друзів, які вже перебували в США чи Канаді. Місяць за місяцем треба було прощати своїх знайомих, які покидали Аргентину та переїжджали на північ. За кілька років такої „віїздової гарячки” українська Аргентина втратила майже 80% тих емігрантів, які прибули туди після закінчення другої світової війни, вийшли теж чимало тих, які належали до „старої еміграції”. В українських товариствах в Аргентині щораз менше членства, найбільш детально підготована імпреза не дає позитивних наслідків, бо немає вже тієї маси учасників,

(Про Аргентину... стор. 16)

REMOLEK

РОСЛИННИЙ ЧАЙ
(MILDLY LAXATIVE)

\$1.25 поштою платне.

ВИСИЛАЙТЕ „МОНІ ОРДЕР”

до

McCLINTOCK'S PHARMACY LTD.

35 Dundas St. W.

Cooksville

,SANITAS PHARMACY"

546 QUEEN ST. W. TORONTO, ONT.

перебрала і продає високоякісні швейцарські лічнічі зела

SWISS HERBAL REMEDIES

Вони помогають і лікують всікі захворіння як: ревматизм, ішіас, невральgia, затвердження шлунка, якож недуги, недуги печінки, нервів і т. п.

Шина: \$2.50. Продається також у формі таблеток під назвою "LAPIDAR" в ціні \$3.50.

За більшими інформаціями телефонувати: 363-3746 і 368-U122

Увага!

МЕШКАНЦІ ЧИКАГО!

Відкрийте щадніче конто у Федеральній Кредитовій Кооперативі

“САМОПОМІЧ”

Високі відсотки. • Найкраще забезпечення. Заходьте кожнічно до канцелярії Федеральної Кредитової Кооперативи „САМОПОМІЧ” (SELF RELIANCE) 2351 W. Chicago Ave. Tel. HU. 9-0520 CHICAGO, ILLINOIS.

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ
"THE FUTURE BAKERY"

випікає найкращий хліб і різні печива. Такоже кожен, хто споживає хліб з пекарні

“БУДУЧНІСТЬ”

735 Queen St. W. - Toronto, Ont. - Tel. EM 8-4235

Anne Photo Studio

СПЕЦІЯЛЬНІСТЬ — ВЕСІЛЬНІ ФОТОЗНІМКИ

865 Queen St. W. - Toronto 3, Ont. - EM 8-3147 (напроти церкви св. Миколая)

Студіо відкрите від год. 9.00 рано до 1.00 в пол. і від год. 2.00 по пол до 7.00 веч.

Власник — В. Трач

GREEN VALE DAIRIES LTD.

3156 Dundas St. W. — Toronto, Ont. — Tel. RO 7-1728

УКРАЇНСЬКА МОЛОЧАРНЯ

продукує і доставляє до крамниць та для мешканців міста всіх родів молоко — знамениту гуслянку — заїжді свіжу сметану — незріваної якості сир — масло — і незріваної якості морозиво.

Свіжий випуск молока є прекрасних, тігієнічних КАРТОНОВИХ ОПАКУВАННЯХ

задовільний найбільш вигідніших пожупців.

Серафим Архангел

З'їзд українських журналістів

(Фейлeton)

IV.

З'їзд почався дуже вро-
чисто. Це вспіла завважи-
ти редактор „Нового Шля-
ху” з Вінниці, пані Галина
Мухин, яка про З'їзд на-
писала:

„Розпочався він у сус-
пільній гармонії, у несподі-
вано лагідній і дружній ат-
мосфері. Редактори най-
більшіх ворожко наставлених
до себе газет сердечно по-
тикали один одному руки,
складали доземні поклони,
вели такі теплі і дружні
роздоми, що бажали б ви-
чіючи чи ні — якщо ви доб-
ра людина — вам ставало
дуже радісно на душі. Спо-
стерігаючи такі моменти,
хотілося, щоб з'їзд, а з ним
вирозуміння й дружні вза-
ємовідносини між редакто-
рами, пікони не кінчалися.”

Це свята правда, — і п-ні
редактор Мухин має у мені
свідка против всіх зліх язи-
ків, що так дійсно було. Я
самий мало не зомлів, коли
побачив, як редактор
„Канадського Фармера”,
якого „Новий Шлях” із ві-
дністю на перехід не тер-
пить, — П. Пізчин підсту-
пив до п-ні Галини Мухин,
зложив їй доземний, глянт-
ний поклон і поцілував її
в руку, — і як п-ні Галина
Мухин з любов’ю поглади-
ла його голову і ніжно
проковила: „Гелло, май дар-
лінг”. Це мене не лише
зворушило, але також пе-
реокало, що на З'їзд ук-
раїнських журналістів був
уже крайній час.

З'їзд відкрив голова СУ
ЖА редактор Іван Кедрин
святочною промовою на
мотто „Де згода в семействі,
там мир і тишина”. Всі
редактори, учасники З'ї-
ду, відмовили голосно мо-
літву „Боже нам єдиність
подай”, після чого ред. Ке-
дрин відчитав програму
З'їду і запитав, чи хоті-
будь має які завваження
до порядку нарад. До сло-
ва негайно зголосився ре-
дактор д-р Росоха і поста-
вив два запити:

— По-перше — чи є пе-
редбачений спільній фото-
зімок, бо про те зовсім не-

має загадки в програмі на-
рад. Він пропонує вставити
це як окрему точку нарад
З'їзу, що має для цього
спеціальне значення, бо він
тієї точки ніколи на ніяких
з'їздах ані нарадах не про-
пускає.

По-друге: — З програми
З'їзу видно, що до фотозім-
ку СУЖА не запросив
никого з високопоставлених
урядових чинників Америки.
Це — на його думку — великий
недогляд в організації
З'їзу і коли б його, д-ра Росохи
було в час про-
те повідомлено, він був би
привіз когось з урядових
достойників Канади. Він,
д-р Росоха, такого недогляду
ніколи не допускає, бо тоді
фотозімок тратить
свою вартість.

Предсідник, редактор Ке-
дрин заспокоїв д-ра Росо-
ху, що піякий урядовий до-
стойник не потрібний, бо
він, ред. Кедрин має такий
довгий і великий журнали-
стичний стаж, що за всіх
достойників вистачить.
Що ж до фотозімка, то не
тільки спільне знімання
відбудеться, але буде теж
накрученій із З'їзу окре-
мий фільм і в тій цілі на
З'їзу є присутні наші ві-
домі фільмові оператори
Ярослав Кулинич і Свято-
слав Новицький. Д-р Росо-
ха тим незвичайно втішив-
ся і запитав ще тільки, яку
ролю йому в цьому фільмі
призначено.

Коли після того вибрано
президію з головою її ре-
дактором Кедрином, допові-
дачі приступили до відчи-
тування своїх доповідей.

Не буде тут переповіда-
ти перебігу нарад цілого
З'їзу, бо в цьому випере-
дили мене, зовсім не поро-
зумівши зі мною, поважні
журналісти. Згадаю тіль-
ки коротко, що із чотирьох
передбачених доповідей бу-
ли зачитані тільки три:

СТАТИСТИЧНА — ред.
Василя Софронова-Левиць-
кого, — в якій доповідач
рахував і підраховував,
скільки редакторів припа-
дає на газети, скільки га-
зет на читачів, скільки чи-

таків на редакторів, скіль-
ки політичних партій на
одну газету і т. д. і т. д.
Він доповідач так загу-
бився в рахунках, що ін-
ше нарахував на З'їзді, а
що інше написав опісля в

„Новому Шляху”, коли
свою доповідь надрікував.
Друга доповідь була ЛІН
ГІСТИЧНА редактора
Мстислава Дольницицького.
Доповідач понад усякий
сумнів обґрутував погляд,
що англомовні видання ук-
раїнських часописів на за-
морськім континенті конеч-
ні не тільки тому, що уро-
джені виховані тут мо-
лодь не вміє вже читати по-
українському, але ще й то-
му, що багато з новоприбу-
лих все читачів навчилися
читати по-англійському, і не
має вже потреби писати
для них по-українсько-
му, коли вони того не лоб-
лять і не читають. Англо-
мовні видання натрапляють
одначе на великі труд-
нощі, бо хоч багато є таких,
які вміють по-англійсько-
му читати, майже зовсім
не на таких, які вміють в по-
англійському писати, — а
все через той проклятий
спелінг. Отже в консеквен-
ції є дуже тяжко за редак-
торів до англомовних видань, — а коли павіт і наї-
деться хтось, то супіль-
ність не хоче цінити їх на
вагу золота.

Але найбільший перепо-
лох серед українських жур-
налістів викликала третя
доповідь — КРИМІНАЛЬ-
НА — ред. Антона Драгана.
Доповідач так перекон-
ливо, і так образово, і так
довго аналізував всі амери-
канські карні закони і кри-
мінали, — що не один з при-
сутніх бачив себе вже по-
політичним в'язнем американ-
ських в'язниць. Шкіра тер-
пела навіть на тих, що до
кrimіналів ще в старому
краю привикли. Але непри-
вичні до в'язничних мурів
були близькі зомління, а
редактор д-р Петро Ісаїв
дісталав навіть нервового роз-
строю і у відплату загро-
зив ред. Драганові і всім
іншим присутнім редакто-
рам, хоч вони Богові дуга-
були винні, — Божими і
небесними законами — і
страшним судом.

Четверта доповідь — ПІД
СОВЕТСЬКА ред. Богдана
Кравцева не відбулася, бо
доповідач з огляду на делі-
катність теми, захворів і на
З'їзд не приїхав, хоч пія-
кої лікарської посвідки,
хоч би написаної власною
рукою, як це є за своїх
гімназійних часів робив,
З'їзд не предложив. Пре-
зидія не предложив. Ред.
Б. Кравцева вправді отримала,
але рішила, — з уваги
на його хронічну хворобу —
відслати йому упіймен-
ня, щоб це було останній раз.

Успіх зачитаних допові-
дей був такий великий, що
до дискусії зголосилося аж
тридцять вісім дискутантів.

А тому, що на дискусію за-
лишилося тільки півтори
години часу, кожний з дис-
кутантів обдергав від пред-
сідника три хвилини часу і
в тих трох хвилинах мав
висловити все те, чим його
серце наболіло за цілік
п'ятнадцять років до З'ї-
ду. Ясно, що така постанова
справи була явним по-

рушенням демократичних
свобід. Но в розумінні дея-
ких наших дочорослих дем-
ократів уся суть західньої
демократії полягає в тому,
що кожний громадянин має
„законом забезпечено право”
говорити не лише ти, „що” хоче, але
також і „скільки” хоче.

Ясно теж, що невдоволен-
ня було і ред. Кедрин втра-
тив дуже на популярності та
зразу був посуджений
декількома профашистсько-го-
талітарні тенденції. Дехто
пробував навіть бунтувати-
ся, і коли промінуло його
три хвилини, на кожне у-
пійменнення предсідника від-
повідав: „але я ще не скін-
чив”. На такого впертого і
непокірного бесідника не бу-
ло іншої ради, як заглушити
їого спеціально для то-
го пристосованим голосни-
ком мікрофона.

Очевидно З'їзд не був би
модним, аki проведеним
згідно з духом часу, коли б
на ньому не прийшло було
до зудару між „старими” і
„молодими”. „Старих” була
новна заля, а „молодих”
тільки четверо. З тих „чет-
веро” тільки двоє були жур-
налістами, — правда з фаховою
освітою. Других „двоє” були
їхні молодені-
кі жінки, які мов ціп'яtka
коло своїх мужів сиділи і
їм все щось там до вуха
шепотили, — мабуть намовля-
ли їх не слухати свого
тата і мами. Батьківські
серця „старих” радувалися
на вид тих четверо молодих,
що „купочки” на
З'їзді, здавалося, чимно сиділи. I тому мало що не
коєній „батько” диску-
тант говорив про конечну
потребу з великою любо-
в’ю і з великою вирозумілі-

стю, по батьківськи обати
і плекати молодий доріст
української журналістики.

Але діти є завжди тіль-
ки діти. Вони немов тіль-
ки на тій прийшли на світ,
щоб батьків не слухати і
їх клопоти робити. Таке
сталося і з нашими „бать-
ками” на З'їзді. Редактори
Ростислав Хом'як і Олег
Звадюк, виховані на засадах
американської ситої і
матеріально добре забеспе-
ченої журналістики, зажа-
дали від З'їзу схвалення

дуже ідеалістичної, але
для цілості українського
громадського життя дуже
непрактичної резолюції. А тоді „батьки”, забувши про
любов і вирозумілість, про
яку стільки говорили, —
замість накивати „батькам”
пальцем і промовити їм до
розуму, відразу скинули з
гебе ремінці і готові були
збити „батьків” на кисле яблуко. Але, як це в кожній
добрій родині буває, так і
тут найшлися ще також
„батьки” з м'яким серцем і
великою слабістю до дітей,
і строгих батьків втихоми-
рили, — дітей по головці
погладили, потішили і по-
цілували, — і конфлікт
„батьків і дітей” на З'їзді
для загального вдоволення
закінчився.

Коли врешті замовк ос-
танній дискутант і наради
першого дня успішно закі-
нчилися, — втішений тим
ред. Кедрин, як предсід-
ник, — за прийнятим на
нійому континенті звичасем,
— запросив усіх на спільне
„коктейл-парті”. Очевидно,
кожного на його власний
ратунок. Це дуже обурило
ред. Івана Дурбака, який
заявив, що на горілку не
може брошай і по неї сюди

не приїхав та запропону-
вав, щоб замість того роз-
чинити дальшу дискусію,
як створити:

— об'єднання журналіс-
тів у вільному світі, —
— референтуру журналі-
стичного доросту, —
— журналістичний ін-
ститут ім. о. Гончаренка, —
— фонд для студентів
журналістики, —
— студійні семінари, —
— трибуну молодих жур-
налістів у всіх пресових о-
ганах, —
— влаштовувати зустрічі
старших і молодших жур-
налістів, —
і як...

Та це в свою чергу обу-
рило ред. Кедрина. Поба-
чивши, скільки нових тя-
гарів ред. Дурбак хоче ки-
нути на його старі плечі,
— ще й коштом „коктейл-
парті”, назвав ред. Дурба-
ка „вічно покривденним
сантазором”, — а щодо
коктейл-парті, — сказав йо-
му, що коли він туди йде
не хоче, то не мусить, мов-
ляв: „казало Феся, що обій-
деся”. Опісля замкнув пер-
ший день нарад і всі при-
сутні з піснею:

Хто не п'є, того проганяйте
„А хто п'є, тому наливайте,
перейшли до „всесоюзної
бари”.

Я до „бари” не пішов. Не
борони Боже — зі ску-
пости. Але я собі вираху-
вав, що за кожну чарку ви-
питу публічно в „бари” я
приватно з власної пляшки
зможу випити три. А ок-
рім цього в програмі З'їзу
була ще передбачена того
дня спільна вечірня і я пі-
шов відпочати, щоб набрати
свіжих сил до дальших
експоцій.

Про Аргентину і українців

(Продовження із стор. 11)

що була раніше. Для ілю-
страції того стану подам, що за останніх вісім років
журнал „Мітла” втратив
більше 200 передплатників,
які переїхали на американ-
ський чи канадський ґрунт.
Такий самий стан і з інши-
ми виявами громадського
чи релігійного життя: коли
раніше, наприклад, біля
каплиці оо. Василіян при-
вул. Курапалів'є 760 в кож-
ну неділю було переповнен-
ня, то з року на рік кіль-
кість рідшала, і в останніх
часах приходило до церкви
небагато вірних. Це не
значило, що настулив від-
ворот від Церкви, ні, не
стало вже в Аргентині тих,
що до тієї церкви ходили.
Правда, започаткована бу-
дова катедри в Буенос-Ай-
ресі з хвилиною приїзду до
Аргентини нашого єпископа,
Кир Андрія Сапеляка, пішла
скорім темпом вперед.
Його вімла поведінка
викликує у кожного вірного
велику пошану, і до кат-
едри — спеціально на
Різдво чи Великдень — по-
чали приходити люди, я-
ких ніде і ніколи раніше не
бачило. Побачивши авто-
ритет, почали поволі при-
ходити до церкви колишні
комуністи, які починають
прозр

По сторінках преси

ХТО ВЧИТЬ ПРО ПРИСТОЙНІ ФОРМИ ДИСКУСІЙ?

На З'їзді журналістів чимало говорилося про пристойні форми дискусії в нашій пресі і два доповідачі навели чимало таких „пристойних” висловів, що не повинні б мати місця в нашій пресі.

Чи і наскільки наша преса визбулась „грубих” висловів у дискусії, не будемо тут займатись, хоч варто було б переглянути бодай тижневики нашої преси і їх по-з'їздові засоби полеміки. Не торкались би ми цієї страви взагалі, якщо б не впав нам в очі заголовок довшої полемічної статті в „Українському Голосі” з 17 листопада 1965 р. — „Без бука не йде наука”.

Не торкаємося змісту дискусії, але її форми в статті „Українського Голосу”. А форма ця не йде по лінії проблем, але чомусь персонально звернена проти осіб. І так, в „Українському Голосі”

„лосі” читаємо: „...Редактор „Поступу”, в цьому випадку правдоподібно А. Курдик, посилається на „магнітну ленту”, мовляв, вона все записала. „Магнітна лента” терпелива, як терпелив і папір, на якому п. редактор виписує часом ріжні нісенітиці...”

А далі: „...Внесок о. Іжики спрощі обічмхано. Він вискочить з ним несподівано, як Піліп з конопель...”

Ще спочатку: „...Лихо в тому, що редактор „Поступу” ніяк не хоче вчитися і вперто називає біле чорним, а чорне білим. Якщо під цим оглядом він скоро не поправиться, то ми готові дати йому, як говорилося в краю „двойку” і виписати його з нашої школи, як тупого й безнадійного учня.” А закінчується полеміка „Українського Голосу” з редакторами „Поступу” о. Іжиком і А. Курдиком народною приповідкою: „Горбатого і могила не випростає”.

ЗАКОН ПРО ЧЕСНІ ЗВІЧАЇ ЗАТРУДНЕННЯ В КАНАДІ

ЗАБОРОНЯЄ

ДИСКРИМІНАЦІЮ В ЗАТРУДНеннІ

Метою закону є охороняти робітників перед дискримінацією в затрудненні і в членстві у професійних спілках з огляду на РАСУ, РЕЛІГІЮ, КРАСКУ ШКІРИ ЧИ НАЦІОНАЛЬНЕ ПОХОДЖЕННЯ.

Закон цей відноситься до працівників в установах чи підприємствах, які є під юрисдикцією держави і до професійних спілок, які представляють особи затруднені в них. Ці підприємства включають транспорт, мореплавство, залізниці, канали, телеграф, аеродроми, літунські лінії, федеральні королівські корпорації, банки, радіо і телевізію, як також заводи і підприємства визнані загальнокорисними для Канади, або такі, що є поза юрисдикцією провінційних парламентів.

Закон забороняє працедавців відмовити затруднити якусь особу, або дискримінувати вже затрудненого працівника з огляду на його РАСУ, РЕЛІГІЮ, КРАСКУ ШКІРИ ЧИ НАЦІОНАЛЬНЕ ПОХОДЖЕННЯ. Працедавці також заборонено послуговуватися агентством посередництва в праці, що практикує дискримінацію, чи оголошувати запропонування на працю, які є дискримінаційні, чи вживати дискримінаційних питань усних, чи письмових, у зв'язку із заявою на працю.

Закон забороняє також дискримінацію у професійних спілках щодо членства чи затруднення з огляду на РАСУ, РЕЛІГІЮ, КРАСКУ ШКІРИ ЧИ НАЦІОНАЛЬНЕ ПОХОДЖЕННЯ.

Кожна особа, що робить зажалення на основі цього закону, або свідчить, чи допомагає у судовому процесі згідно з цим законом, є хоронена від усіх переслідувань, хтонебудь таке хотів би зробити.

В додатку до федеральних законів, багато провінцій мають свої власні закони чесного затруднювання, чи подібне законодавство, що хоронить робітників перед дискримінацією в затрудненні в промисловості, яка підпадає під юрисдикцію відносних провінцій. Провінції, в яких такі закони існують, є: Нової Шотландії, Нью Брансвік, Квебек, Онтаріо, Манітоба і Британської Колумбії.

ЗАЖАЛЕННЯ НА ОСНОВІ ЦЬОГО ЗАКОНУ ПОВИННІ БУТИ ЗЛОЖЕНИ НА ПИСЬМІ ДО

Director of Industrial Relations,
Department of Labour,
Ottawa.

Hon. John R. Nicholson
Minister

George V. Haythorne
Deputy Minister

Увага! Українці Чікаго та околиці! Увага!

Вступайте в члени, складайте ощадності, позичайте полагоджуйте інші свої фінансові справи у Чікаго

в новій українській щадично-позичковій установі

“SECURITY SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION”

ЩАДНИЦЯ:

- виплачує два рази до року 4½% дивіденди від вкладених ощадностей;
- надає довготермінові позики — „моргеджі” на купівлі і направу домів на найлогінніших умовах;
- виставляє грошові перекази (“Money Orders”) платні в США і таокодом;
- приймає рахунки на газ, електрику, телефон, воду і пінгвіні своїм членам чеки безкоштовно;
- надає фахових і службових порад у всіх фінансових і реальностехніческих справах.

Урядові години: • КОЖНОГО ДНЯ від 9.00 до 3.00.
• ДОДАТКОВО у вівторок від 6.00 до 8.00 вечора.

• П'ЯТНИЦЯ від 12.00 — 5.00 веч. • СУБОТА від 9.00 — 1.00
• У СЕРЕДУ зачинено.

936 N. WESTERN AVE. CHICAGO 22, ILL. Tel. SP 2-4500

» ГОМІН УКРАЇНИ « 29 січня — January 1966

Як бачимо, почавши від заголовку статті, і крізь на ведені вислови, тижневик „Український Голос” після З'їзду журналістів веде дієскусію „пристойно”. Справді „горбатого і могила не випростує”.

ЧИ МІСТЕРІЯ?

Справа замордування, на доручення Й. Сталіна тисячі польських старшин і підстаршин (а були там теж і українці) в Катиню давно вияснена і стверджена. На жаль, Захід у своїх заличеннях до Москви не хоче винести на світло дня жахливих злочинів над різними інсезіями нею народами. Не бачив і не бачить мільйонів жертв українців, замордованих кремлівсько-московськими червоними катами, не бачив і не хоче згадувати про замордування десятків тисяч мадярів у часі повстання в 1956 р., не бачив багатьох інших злочинів Москви і тому не хоче бачити Катиня.

По цій причині, наприклад „Телеграм” з 25. 9. 1965 року, пишучи про Катинь, що не діткнути правдогової Москви, дав статті заголовок „Містерія Катиня”. Значить, справа замордування тисяч полонених старшин — це містерія, бо Москва сказала, що старшин замордували німці. Не помагає міжнародна комісія 12 держав і Червоний

ЗАОЩАДИТЕ

25 ц.

на кожнім
тузені яєць

якщо закупите

25-ФУНТОВИЙ МІШОК

FIVE ROSES FLOUR

Тепер! У кожнім 25-фунтовім мішку муки „Файв Розес” знайдете посвідку на 25 центів, яку можна використати при закупі одного тузена яєць. Скористайтеся цією оферти Five Roses Flour вже сьогодні.

Хрест, які ствердили, що зикріті тіла були помордовані в 1940 р., що всі були постріляні в потилицю кулями московської зброй, про колоті московськими тригранними штиками, а руки пов'язані московської продукції шнурами і дротами. Москва все заперечила і то му Захід мовчить, або пише, що це містерія! Важко повірити до якої безодні до котилася мораль відповідальних людей сучасного т. зв. вільного світу.

СПЕКУЛЯТИВНІ РОЗВАЖАННЯ

На сторінках ульмівського тижневика „Українські Вісти”, органу УРДП з 17. 10. 1965 р. вмістив свою статтю д-р А. Білинський під заголовком „Жонглювання націоналізмом”.

Думки автора зводяться до того, що в нашому суспільному житті існує хаос, „нерозберіха”. Мовляв соціалісти, які колись визнали засади Марксової ідеології, від свого вірю не відреклися, але й не признаються одверто до Маркса. Найгірше, на думку автора, дістється з націоналістами, які розкололись на три частини і жодна з них не заперечила постанов 1 Конгресу Українських Націоналістів (січень - лютий 1929 р.), що „схематично і незрозуміло” трактували ідеологічні питання.

Автор вважає, що устроєва концепція ОУН (у II розділі постанов) була принциплом запереченні демократії.

Сьогодні, на думку автора найбільше „двойкарі” з ОУН віддаються від концепції ОУН і переходят на позиції демократії. Але автор радить їм відректися одверто і повністю минулого ОУН, викинути з свого словника ці три букви і стати справжніми демократами. (!). Автор підкреслює, що в роках „двойкарі” згуртувалися вся еліта „давньої ОУН” (?!). Такої поради автор не дає ані мельниківцям ані бандерівцям, зазначуючи лише, що мельниківці виявляють свою прихильність до солідаризму, себто проклямованого 1 Конгресом станового устрою, а „бандерівці” виробили в останній війні нове гасло „Свобода народам, свобода людям”, не затор

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК

для Ваших дітей у юнацькому віці — це передплата за цікавий, гарний ілюстрований місячник

ЮНАК

Річна передплата \$5.00.

- Порадьте Вашим друзям і англом, щоб запрінумерувати „Юнак” для своїх дітей.
- На бажання вислаємо бічштовне показове число.

YUNAK Magazine

2199 Bloor St. West, Apt. 4

Toronto 9, Ont., Canada

YORK MILLS PONTIAC LTD. ACADIAN TORONTO BUICK VAUXHALL BOGDAN LINSKY GMC TRUCKS HU 5-7641 USED CARS

куточі постанов Конгресу 1929 р. „Тому — пише д-р А. Білинський — залишається вияснити: в чому мала б полягати та свободи? Чи в тому, що влада перейде в руки монопартії визволителів?”

Яку демократію має на увазі автор — важко догадатись, бо про це він не пише. Йому, як виходить, йдеться про те, щоб „двойкарі” поставили остаточно крапку над і, а потім він можливо застановиться як переконати інші групи, щоб пішли слідом за „двойкарями”.

Свого часу, мабуть той самий автор, у своїй книжці і статтях („Листи до Притулів”, листопад 1960) про сто дораджував залишити еміграційну політику і шукати розв'язки українського питання там, де її можуть полагодити, себто у Москві. Сьогодні автор прагне звести українське

організоване політичне життя на рейки бліжче не означеній демократії.

Годі тут доводити, що націоналізм не заперечує демократії. На наших очах націоналізм різних народів виборює національно-державну волю для своїх народів і встановлює там демократичні, анархічні і т. п.) порядки, що напевно більш народоправні, як голосні класичні демократії Західу, включно з демократією США.

Варто було, щоб автор висловився докладніше, про яку саме демократію він говорить і до якої хотів би, щоб причалили українські політичні партії, зокрема ОУН? Висловлюва тись треба ясно, бо недоговорення й натяки часто криють в собі небезпечні закрути в громадському, зокрема політичному житті.

НЕМАЄ НІЧОГО БІЛЬШЕ ВІДСВІЖЮЮЧОГО ЯК

Wilson's
SINCE 1875
COLA
GINGER ALE
ORANGE
CREAM SODA
У чотирьох різних смаках.
який немає рівної.

Часолода родини — величава для дітей мішанка,

CENTRAL FUEL OIL LTD.
(TORONTO) LTD.
15 Neepawa Ave. (at Roncesvalles)
Toronto 3 Tel. 532-8648
Доставляє найкращої якості опалову оливу марки

з найновішої в Онтаріо рафінери. Чистим форнеси даром та обслуговуємо різного роду форнеси. 24 години безплатно на терені Торонто, Кіченер, Брентфорду і околиці.
За якість оліві та добру фахову обслугу гарантуємо впovні.
З повним довір'ям звертайтеся до нас на адресі:
Toronto, Bus. 532-8648 Res. CR 8-5306 or LE 1-65

Вибачаємось

якщо Ви не одержали ще цієї безкоштовтовної картки на подарунки.

Недавно ми вислали тисячі карток на безкоштовні дарунки до родин західного Торонто. Це був наш спосіб запросити їх на святкове відкриття ще одного Відділу Коммонвелт у Метро. Незважаючи на наші добре інтенції, ми правдоподібно промінули деякі domi. Може Ваш?

Щоб направити це, ми вище публікуємо карту безкоштовного подарунку. Якщо Ви захочете долучитись до числа депозиторів — і одержати безкоштовний подарунок рівночасно — просто видеріть цю картку і принесіть її до нашого нового відділу. (Прикро нам, що, оферта відноситься тільки до нашого *нового* відділу).

Якщо прийдете, запитайте про наступні, виїмкові 5 послуги...

Вищі відсотки: 4 1/4 % на ощадностях, 4% на чековому конті.

Поштові депозити продовж 24 годин.

Особистічкові книжечки: Ваше ім'я на кожному Вашому чеку.

Довші години: 9.30-5.30 понеділок — суботи. 9.30 рано до 9.30 веч. в п'ятниці.

Немає чекових оплат. Виписуйте помірковану скількість чеків без оплат.

1468 Queen Street West (cor. Lansdowne) — Toronto — Tel. 531-9908

Відділи у Торонто — Оттаві — Віндзорі — Кінгстоні — Корнвалі

Родинна і товарицька хроніка

З нагоди набуття нового дому панів Куріями, для чих була влаштована несподіванка друзями і знайомими. Під час приїзду було проголошено збірку на ЮСУМ, яка принесла 25 дол. З цього призначено 15 дол. на ЮСУМ і 10 дол. на "Гомону України".

Усім жертвоводам широ дякуємо.

На Листопадовому святі у Енгліфорді, Онт., зібрано з добровільних датків суму 41.70 дол., яку розподілено на такі цілі: 15 дол. на фонд інвалідів УПА, 10 дол. на Визволючий Фонд ОУН, 10 дол. на ЮСУМ, 15 дол. на церковні потреби і 5 дол. на пресфонд "Гомону України". Всім жертвоводам широ подяка.

На весільному приїзді з нагоди вінчання панства Михайла і Марії Лютих, яке відбулося 20 листопада 1965 р. в Едмонтоні, присутні гости зложили на руки п. Михайла Гвоздецького свої пожертви на суму 60.35 дол., з чого призначено: 25.35 дол. на Визволючий Фонд ОУН, 15 дол. на ЮСУМ, 15 дол. на церковні потреби і 5 дол. на пресфонд "Гомону України".

На весільному приїзді з нагоди вінчання панства Михайла і Марії Лютих, яке відбулося 20 листопада 1965 р. в Едмонтоні, присутні гости зложили на руки п. Михайла Гвоздецького свої пожертви на суму 43 дол., з чого призначено 15 дол. на пресфонд "Шляху Переходу", 15 дол. на пресфонд "Гомону України" і 13 дол. на українську радіопрограму в Мадріді. Жертвували 6 дол. — п.в. М. і М. Люти, по 5 дол. — В. Гура, Яр. Досєган, по 2 дол. — Ів. Дмитрук, Ів. Зварік, М. Піх, Т. Зенчішин, В. Онищук, по 1 дол. — Б. Балай, Ф. Луцик, М. Маланчук, К. Зайченко, А. Валамаев, Ф. Лакуста, Ол. Сенюк, М. Зварич, Н. Синюк, П. Лушник, Е. Стефанюк, А. Гвоздецька, Б. Маланчук, Г. Сафюк, Ів. Харевич, В. Бойчук, О. Веллій. Всім жертвоводам широ подяка, а панство Лютих — щастя, здоров'я і многих літ!

В часі весільної гостини, що

відбулася в суботу 20 листопада 1965 р. в залі парафії св. о. Миколая в Торонто з нагоди вінчання п-ва Миколи і Ольги Дусь, присутні гости, на заклик п. Г. Артишишина, зложили на руки п. Р. Шумського і п-ни Зені Артишишина свої пожертви на суму 60.35 дол., з чого призначено: 25.35 дол. на Визволючий Фонд ОУН, 15 дол. на ЮСУМ, 15 дол. на церковні потреби і 5 дол. на пресфонд "Гомону України".

Гр. А.

З нагоди хрещення сина панства Мирослави та Михайлі Медикив, Романа-Степана, в суботу 20. 11. 1965 р. родина, друзі та приятелі зібралися в українській гостинніці "Мейфер Ін", щоб звільнити їхною радість. Хрестинами батьками були: пані Кацій з Ошави та пан Мокан з Торонто. Господар вечірки пан Мокан попросив о. М. Стефанюка просести молитву. Після вечеї потрошено о. Стефанюка до слова, який підкреслив, що любов до Бога і України, яку мають панство Медикив, мусить за всіку ціну передати своєму синові Романові-Степанові. Слово забрав і п-во Фенік, пригадавши присутнім, що буде доцільним згадати про радість панства Медикив в нашій пресі, тому попросив двоє юні суміжки Б. Служалу і О. Вілчинську перевезти збірку, яка у висліді принесла 82.61 дол. З того призначено 30 дол. на виховання цілі СУМ, 30 дол. на церкву при Роблін вул. і 22.61 дол. на пресфонд "Гомону України".

Щастя й здоров'я і многих літ панству Медикив та малому Романові-Степанові, а родині, друзям та приятелям за пожертву широ спасибі.

Я. Ф.

В суботу 20 листопада 1965 р. в залі парафії св. Михаїла в Монреалі відбулося 25-літній ювілей подружжя п-ва Анни і Антсена Крутіголова. Велика зала парафії ледве вміщала присутніх, які зі всіх кінців Канади, а також і Америки прибули на цей ювілей. Підгостівкою ювілею займалися пп: І. Стецько, В. Марчук, О. Бачинській і М. Спетрук. При вході на залу п-во А. Крутіголова привітав п. О. Бачинській, а о. М. Гаврилюк просів молитву і в той спосіб започаткував гостину. Господарем юві-

лети свої скромні, але широ пожертви на інвалідів УПА, які в загальному дали 87 дол. П-во ювілею зложили на пресфонд "Гомону України" 15 дол. П-во Крутіголовам бажаємо в часі та здоров'ю прожити багатьох літ, а жертвоводам широ подяка.

♦

В суботу 6 листопада 1965 р. в церкві св. Михаїла в Монреалі відбулося вінчання Уляни Коштєвської з Миколою Говера. Тайну супружжя уклін молоді пари парох о. М. Кушнірк. Весільна гостинна відбулася у залі тієї ж парафії. Весільну гостину започатковано молитвою. Весільний староста п. І. Путко як земляк батьків молодої Уляни, привітавши всіх гостей, згадав про бл. п. батька молодої, який будучи в рядах УПА загинув в бою 6 січня 1946 року в місті Бірчі, а відтак ені тост на честь молодої пари, та побажав їм щасливого і дового життя. В часі гостини староста віддав гостям зложити добрецільні пожертви на інвалідів УПА. Збіркою зайнялися: Христини Цібушкін і Мирсес Фіголь, яка в загальному дала суму 70.20 дол. З того призначено на пресфонд "Гомону України" 10 дол. Жертвоводам широ подяка, а молоді парі здоров'я добrego і дєяного віку.

♦

З нагоди переїзду із Волдеру, Кебек, до Ошави, Онт., п-во Монріяк і набуття їхніми в Ошаві власної хати, 14 листопада 1965 р. зійшлися знайомі і зробили їм несподіванку у їх власній хаті. Нектодіванскою зайнялася п. Ісаїа Демків, а прізвітальні теплі слова і побажання від усіх присутніх зложив п. Йосип Ключковський. Під час товарицької забави присутні не забули за нашу пресу. Пан Іван Яцула перевів збірку на "Гомону України", яка дала 10 доларів і 20 центів. Жертвували: Монрік 2 дол., по 1 дол. Ісаїа Яцула, Н. Максимішин, М. Чипіта, В. Яворський, С. Юрцаба, Й. Ключковський, В. Мойсюк, по 0.50 дол. І. Демків. Й. Чиж і п. Пущинська 20 ц. П-во Монрікам бажаємо багатьох і щасливих літ, а жертвоводам широ спасибі.

♦

14 листопада 1965 р. родина і знайомі п-ва Марії і Миколи Осадчієвіз Лашінах, Кв., приготовили їм мильну несподіванку з нагоди набуття власної хати. При вході на залу хлібом і сіллю привітали їх сестра С. Кіцац і швагер С. Шпіц. Гостину відкрила С. Ільчишина та побажав їм щастя і здоров'я в новій хаті та попросив до слова В. Кіцац, який розказав про їх перехід. П. В. Шульгас сказав заміщене слово в спріві збірки. Збірку перевели п. В. Шульгас і п. І. Кардаш, яка дала 49 дол. З цього призначено 30 дол. на АВН, 10 дол. на інвалідів УПА, і 9 дол. на пресфонд "Ю".

Усім жертвоводам широ спасибі, а п-ву Осадчим щастя, здоров'я і многих літ у новій хаті.

І. К.

В суботу, 30 жовтня 1965 р., о. Ю. Федорів звінчив у церкві св. Миколая в Торонто молоду пару — Анну Сокач і Йосипа Грабового з Оквіл. Весільне приїзді з тієї нагоди відбулося у відомому українському ре-

•

14 листопада 1965 р. родина і знайомі п-ва Марії і Миколи Осадчієвіз Лашінах, Кв., приготовили їм мильну несподіванку з нагоди набуття власної хати. При вході на залу хлібом і сіллю привітали їх сестра С. Кіцац і швагер С. Шпіц. Гостину відкрила С. Ільчишина та побажав їм щастя і здоров'я в новій хаті та попросив до слова В. Кіцац, який розказав про їх перехід. П. В. Шульгас сказав заміщене слово в спріві збірки. Збірку перевели п. В. Шульгас і п. І. Кардаш, яка дала 49 дол. З цього призначено 30 дол. на АВН, 10 дол. на інвалідів УПА, і 9 дол. на пресфонд "Ю".

Усім жертвоводам широ спасибі, а п-ву Осадчим щастя, здоров'я і многих літ у новій хаті.

І. К.

В суботу, 30 жовтня 1965 р., о. Ю. Федорів звінчив у церкві св. Миколая в Торонто молоду пару — Анну Сокач і Йосипа Грабового з Оквіл. Весільне приїзді з тієї нагоди відбулося у відомому українському ре-

•

В суботу 20 листопада 1965 р. в залі парафії св. Михаїла в Монреалі відбулося 25-літній ювілей подружжя п-ва Анни і Антсена Крутіголова. Велика зала парафії ледве вміщала присутніх, які зі всіх кінців Канади, а також і Америки прибули на цей ювілей. Підгостівкою ювілею займалися пп: І. Стецько, В. Марчук, О. Бачинській і М. Спетрук. При вході на залу п-во А. Крутіголова привітав п. О. Бачинській, а о. М. Гаврилюк просів молитву і в той спосіб започаткував гостину. Господарем юві-

•

В суботу 20 листопада 1965 р. в залі парафії св. Михаїла в Монреалі відбулося 25-літній ювілей подружжя п-ва Анни і Антсена Крутіголова. Велика зала парафії ледве вміщала присутніх, які зі всіх кінців Канади, а також і Америки прибули на цей ювілей. Підгостівкою ювілею займалися пп: І. Стецько, В. Марчук, О. Бачинській і М. Спетruk. При вході на залу п-во А. Крутіголова привітав п. О. Бачинській, а о. М. Гаврилюк просів молитву і в той спосіб започаткував гостину. Господарем юві-

сторані "Мейфер Ін". Батьків молоді парі заступали п-во Уманець. П. С. Уманець провів молитву перед вечорою, а скла даочини сердечні побажанням молодятам, згадав зворушливими

словаами "Іх підлітки" від п-ва Уманець. П. С. Уманець провів молитву перед вечорою, а скла даочини сердечні побажанням молодятам, згадав зворушливими

словами "Іх підлітки" від п-ва Уманець. П. С. Уманець провів молитву перед вечорою, а скла даочини сердечні побажанням молодятам, згадав зворушливими

словами "Іх підлітки" від п-ва Уманець. П. С. Уманець провів молитву перед вечорою, а скла даочини сердечні побажанням молодятам, згадав зворушливими

словами "Іх підлітки" від п-ва Уманець. П. С. Уманець провів молитву перед вечорою, а скла даочини сердечні побажанням молодятам, згадав зворушливими

словами "Іх підлітки" від п-ва Уманець. П. С. Уманець провів молитву перед вечорою, а скла даочини сердечні побажанням молодятам, згадав зворушливими

словами "Іх підлітки" від п-ва Уманець. П. С. Уманець провів молитву перед вечорою, а скла даочини сердечні побажанням молодятам, згадав зворушливими

словами "Іх підлітки" від п-ва Уманець. П. С. Уманець провів молитву перед вечорою, а скла даочини сердечні побажанням молодятам, згадав зворушливими

словами "Іх підлітки" від п-ва Уманець. П. С. Уманець провів молитву перед вечорою, а скла даочини сердечні побажанням молодятам, згадав зворушливими

словами "Іх підлітки" від п-ва Уманець. П. С. Уманець провів молитву перед вечорою, а скла даочини сердечні побажанням молодятам, згадав зворушливими

словами "Іх підлітки" від п-ва Уманець. П. С. Уманець провів молитву перед вечорою, а скла даочини сердечні побажанням молодятам, згадав зворушливими

словами "Іх підлітки" від п-ва Уманець. П. С. Уманець провів молитву перед вечорою, а скла даочини сердечні побажанням молодятам, згадав зворушливими

словами "Іх підлітки" від п-ва Уманець. П. С. Уманець провів молитву перед вечорою, а скла даочини сердечні побажанням молодятам, згадав зворушливими

словами "Іх підлітки" від п-ва Уманець. П. С. Уманець провів молитву перед вечорою, а скла даочини сердечні побажанням молодятам, згадав зворушливими

словами "Іх підлітки" від п-ва Уманець. П. С. Уманець провів молитву перед вечорою, а скла даочини сердечні побажанням молодятам, згадав зворушливими

словами "Іх підлітки" від п-ва Уманець. П. С. Уманець провів молитву перед вечорою, а скла даочини сердечні побажанням молодятам, згадав зворушливими

словами "Іх підлітки" від п-ва Уманець. П. С. Уманець провів молитву перед вечорою, а скла даочини сердечні побажанням молодятам, згадав зворушливими

словами "Іх підлітки" від п-ва Уманець. П. С. Уманець провів молитву перед вечорою, а скла даочини сердечні побажанням молодятам, згадав зворушливими

словами "Іх підлітки" від п-ва Уманець. П. С. Уманець провів молитву перед вечорою, а скла даочини сердечні побажанням молодятам, згадав зворушливими

словами "Іх підлітки" від п-ва Уманець. П. С. Уманець провів молитву перед вечорою, а скла даочини сердечні побажанням молодятам, згадав зворушливими

словами "Іх підлітки" від п-ва Уманець.

Нагадай, бандуро, співами

(Закінчення із стор. 11)

у'язка? Виразніше її точніше, по-моєму, вона звучала б „Мати сина виражала”. Скількість складів і розміщення акцентів — сто на силабо-тонічного віршування (хорей) — залишилась би ті самі, а ясність змісту від того вигравала б. Функцію необов'язкової за контекстом „першої” особи в розповіді першого куплету і так сповнені цілій хор з позиції стороннього наратора. Далі заспіви перевириас солістка, і — все на своїх місцях. Сама пісня гарна і належним виконанням внесла на зали подих буревінних літ. Вона пройнята справжнім драматизмом, з історичного правдивістю відтворює один, хай мініяюрний, але характерний, деталь із днів нашої збройної боротьби.

„Не хилися, берізонько” — друга, із співаних того вечора, повстанська пісня. Записав і аранжував її Потапенко про „Зірвалася хуртовинка”.

тапенко. Правильна аготіка, зокрема влучні „ралентандо”, вміло підбудовувані кульмінації та гарно завершувані фермати — найзахітніші якості її виконання того вечора. Чи не склик томатичне явище, що поруч жартівливих, ці дві повстанські пісні зібрали на тому концерті найбільше оглесків. Успіх жартівливих, скажімо, — заслуга жанру; — на жартівливі майже всюди і завжди поїде. Успіх повстанських, уважаю, можна розуміти як вияв спрагненості слухача за піснями з такою тематикою. Пригадую, з „Берізонького” було подібно й у Вінниці 1961 року, де Потапенко виконував її з Капелею Бандурристів на Шевченківському концерті. І там публіка сприймала її ентузіастично, хоч „Беріzonька” напевно не була найбільшим, наймузичнішим чи найкраще виконаним твором з усіх співаних на тому концерті, і самі чисто мистецькі вальори навряд чи зумовляли ступень

захоплювання нею. Надзвичайний успіх „Хуртовини”²) д-ра В. Витвицького, яку співають усі, від репрезентативних ансамблів починаючи, на пластових та юносунівських хорах кінчуючи, як теж велика популярність „сучасних” тематично творів С. Фоменка, І. Недільського, Г. Китаєвого, В. Божика та ін., можуть, по-моєму, послужити вказівкою, яких саме творів чекає від нашого мистецтво його сучасник.

На жаль, чимало наших політ-емігрантських ансамблів, заподільно дбаючи про свою „понадпартийну непорочність”, воліють три матися старого, на всі лади оклепаного, — лише щоб політично стерильного! — репертуару, забуваючи, що ні наука, ні мистецтво, в добу вигнання, аполітичними бути не можуть. Бо хоч, за словами Яра Славутича, тепер і „пригас вогонь важкого бою, і ми крізь подув прижжаній ідем незнаною тропою під сірим небом чужини”...

Щодня тривожні вісті йдуть з нашого краю, щодня хтось падає нечутно

під стіну

1 мужину, з гордією, від стрілу в цю буряну весну...” (умирає і ми не сім'ю бути холодними, байдужими до того. „Щопочі синяться друзі у сиріх

підалах,

з устами стисненими і пімі, — що в даній свої юнацькі весни Цій буряний весні” — ісклалі ами про них якось начебто її загдувати соромливо, закінчуточко нашу історію на піснях про Нечая, Залізняка, чи в найкращих випадках на піснях про Карпатських Січовиків. Тимто на велике признання заслуговує „відвага” П. Потапенка, що одним з перших зважився обійтися той несподіаний, але так скрупульозно дотримуваний в багатьох ансамблях, „закон” про аполитичність мистецтва, та — інгоруточні пікникі під ніколи нездійснене бажання всім приподобатись, усім додогдити — сміливо стає на шлях оспівування нашого недавнього грізного, але гідного минулого.

Не буду йти за черговістю номерів і подібно зуникаючися над необговорені

ми ще точками програми. Всі вони з деякими відхиленнями були виконані по-мистецькому. Згадаю, хіба, що сольо в „Ой дівчина Уляна” та в „Чи знаєш ти” співали Г. Кравченко. Маю враження, що якби в „Ой дівчина Уляна” приспішили трішки закволий — на мою думку — пульс, то світлі, соняшні, життерадісні бризки, що радіють з цієї пісні, ще помножились би, сама пісня чудова. Щодо „Чи знаєш ти” — в кінцевій фразі хору, цезура поміж „не” і „забудь” видається не конечною. Та це — питання відчування, смаку.

Виконання „Ой у лісі два дуби” замітне передусім своїм діялом, переданим у реальному побутовому пляні. В пісні „Ta орав музик” крім зразкового виконання бандуристки продемонстрували ще її свої зміlosti жестами й відповідними рухами цілого корпусу — чи не за аналогічними спробами В. Верховинця — доповнити, збагачувати, урізноманітнювати вокально-інструментальний вклад. Такий же прийом застосовано і в „Коломиїці”, що йшла останньою в програмі, у якій успішно дебютувала Віра Потапенко. Голос у неї симпатичний, дикція, зокрема артикуляція приголосних старання — видно вона працює над собою. Лише не зовсім зрозуміло чому при наймені під час тієї пісні, в якій заспівувала, вона не стояла на сцені у лавах Капелі, тільки для заспіву виходила на „гостинний виступ” з-поза катарів. Це має бути один із тих курйозів, що для „невтаємничених” трапляються у кожному хро-

ні, що йшла останньою в програмі, у якій успішно дебютувала Віра Потапенко. Голос у неї симпатичний, дикція, зокрема артикуляція приголосних старання — видно вона працює над собою. Лише не зовсім зрозуміло чому при наймені під час тієї пісні, в якій заспівувала, вона не стояла на сцені у лавах Капелі, тільки для заспіву виходила на „гостинний виступ” з-поза катарів. Це має бути один із тих курйозів, що для „невтаємничених” трапляються у кожному хро-

ні, що йшла останньою в програмі, у якій успішно дебютувала Віра Потапенко. Голос у неї симпатичний, дикція, зокрема артикуляція приголосних старання — видно вона працює над собою. Лише не зовсім зрозуміло чому при наймені під час тієї пісні, в якій заспівувала, вона не стояла на сцені у лавах Капелі, тільки для заспіву виходила на „гостинний виступ” з-поза катарів. Це має бути один із тих курйозів, що для „невтаємничених” трапляються у кожному хро-

ні, що йшла останньою в програмі, у якій успішно дебютувала Віра Потапенко. Голос у неї симпатичний, дикція, зокрема артикуляція приголосних старання — видно вона працює над собою. Лише не зовсім зрозуміло чому при наймені під час тієї пісні, в якій заспівувала, вона не стояла на сцені у лавах Капелі, тільки для заспіву виходила на „гостинний виступ” з-поза катарів. Це має бути один із тих курйозів, що для „невтаємничених” трапляються у кожному хро-

ні, що йшла останньою в програмі, у якій успішно дебютувала Віра Потапенко. Голос у неї симпатичний, дикція, зокрема артикуляція приголосних старання — видно вона працює над собою. Лише не зовсім зрозуміло чому при наймені під час тієї пісні, в якій заспівувала, вона не стояла на сцені у лавах Капелі, тільки для заспіву виходила на „гостинний виступ” з-поза катарів. Це має бути один із тих курйозів, що для „невтаємничених” трапляються у кожному хро-

ні, що йшла останньою в програмі, у якій успішно дебютувала Віра Потапенко. Голос у неї симпатичний, дикція, зокрема артикуляція приголосних старання — видно вона працює над собою. Лише не зовсім зрозуміло чому при наймені під час тієї пісні, в якій заспівувала, вона не стояла на сцені у лавах Капелі, тільки для заспіву виходила на „гостинний виступ” з-поза катарів. Це має бути один із тих курйозів, що для „невтаємничених” трапляються у кожному хро-

ні, що йшла останньою в програмі, у якій успішно дебютувала Віра Потапенко. Голос у неї симпатичний, дикція, зокрема артикуляція приголосних старання — видно вона працює над собою. Лише не зовсім зрозуміло чому при наймені під час тієї пісні, в якій заспівувала, вона не стояла на сцені у лавах Капелі, тільки для заспіву виходила на „гостинний виступ” з-поза катарів. Це має бути один із тих курйозів, що для „невтаємничених” трапляються у кожному хро-

ні, що йшла останньою в програмі, у якій успішно дебютувала Віра Потапенко. Голос у неї симпатичний, дикція, зокрема артикуляція приголосних старання — видно вона працює над собою. Лише не зовсім зрозуміло чому при наймені під час тієї пісні, в якій заспівувала, вона не стояла на сцені у лавах Капелі, тільки для заспіву виходила на „гостинний виступ” з-поза катарів. Це має бути один із тих курйозів, що для „невтаємничених” трапляються у кожному хро-

ні, що йшла останньою в програмі, у якій успішно дебютувала Віра Потапенко. Голос у неї симпатичний, дикція, зокрема артикуляція приголосних старання — видно вона працює над собою. Лише не зовсім зрозуміло чому при наймені під час тієї пісні, в якій заспівувала, вона не стояла на сцені у лавах Капелі, тільки для заспіву виходила на „гостинний виступ” з-поза катарів. Це має бути один із тих курйозів, що для „невтаємничених” трапляються у кожному хро-

ні, що йшла останньою в програмі, у якій успішно дебютувала Віра Потапенко. Голос у неї симпатичний, дикція, зокрема артикуляція приголосних старання — видно вона працює над собою. Лише не зовсім зрозуміло чому при наймені під час тієї пісні, в якій заспівувала, вона не стояла на сцені у лавах Капелі, тільки для заспіву виходила на „гостинний виступ” з-поза катарів. Це має бути один із тих курйозів, що для „невтаємничених” трапляються у кожному хро-

ні, що йшла останньою в програмі, у якій успішно дебютувала Віра Потапенко. Голос у неї симпатичний, дикція, зокрема артикуляція приголосних старання — видно вона працює над собою. Лише не зовсім зрозуміло чому при наймені під час тієї пісні, в якій заспівувала, вона не стояла на сцені у лавах Капелі, тільки для заспіву виходила на „гостинний виступ” з-поза катарів. Це має бути один із тих курйозів, що для „невтаємничених” трапляються у кожному хро-

годійним теплом його таланту. І тепер на кожному кроці помічається його батьківське піклування нею, відчувається його добродушність, спокій і лагідність у взаєминах та пряма родинну спаність між ними і християнством.

Сле їхня краса.
Як ранкова роса.

Молоді, чисті, дзвінкі голоси, відсвійлива сріблінські бризки, що радіють з цієї пісні, ще помножились би, сама пісня чудова. Щодо „Чи знаєш ти” — в кінцевій фразі хору, цезура поміж „не” і „забудь” видається не конечною. Та це — питання відчування, смаку. Виконання „Ой у лісі два дуби” замітне передусім своїм діялом, переданим у реальному побутовому пляні. В пісні „Ta орав музик” крім зразкового виконання бандуристки продемонстрували ще її свої зміlosti жестами й відповідними рухами цілого корпусу — чи не за аналогічними спробами В. Верховинця — доповнити, збагачувати, урізноманітнювати вокально-інструментальний вклад. Такий же прийом застосовано і в „Коломиїці”, що йшла останньою в програмі, спів із складом і формою мистецької одиниці можна перевонятися з другого випуску й плит. У Потапенка, а за ним і в його бандуристок є тонке відчуття мелодики народного слова. Вони вміло застосовують і дбайливо отримують нормою ортоепії української мови. Дикційно вони, наприклад, „съпівають” не „співають”, місяць у них „съвітить” не „світить”, ви мова африкат у них однозначна і т. п.

Потапенко дбає про естетичну довершеність виконуваних творів. У нього багатий арсенал інтерпретаційних засобів, — він вправно і раціонально володіє елементами інструментально-хорової експресії. Його аранжовки і виконання вдумливи й переконливі.

Гей, бандуро, ти розрадиця, Грай мені на чужині, — Хай свою Україну-страницю Я побачу хів ві сні. (І. Калюжна)

Щоб серце хорового її кобзарського (та й кожного) мистецтва билося пружно і впевнено, воно мусить доскочку напинатися молодою силою. Слухаючи спів її гри наших вродливих, обдарованих і працьовитих бандуристок, вірються, що хвильючі видіння і чари рідних українських просторів, відізываючись у крові нашої молоді, не дадуть її згійти в провалах безликої асиміляції, а збережуть на службі рідної культури.

Вдосконалуйте ж свою прекрасну гру і спів любі бандуристки. Дорожіть і гордійтесь своїми обкurenими в димах боротьби інструментами — неоцінімими, вірними супутниками нашого історичного прямування до мети. Ваші бандури — зрикі зв'язкові минулих віків нашого буття. Ви ж — преемники наших її рідів, бажань і стремлінь, — окраса наших днів і посланці в прозору голубину приїдешнього. Хай же розквітати ваші таланти, хай отримаєте відкритість ваша молодечча снаги!

Л. Кардаш

ФООООООООООООООООООООООООООО
Коли купуєте в крамницях, що оголошуються в нашій газеті — покличтеся на оголошення в „Г.У.”.

ДО ВІ. ПЕРЕДПЛАТИНИКІВ ТИЖНЕВИКА „ГОМІН УКРАЇНИ”

З огляду на зрості цін паперу, фарби, друкарського устаткування, подорожнія поштової оплати і т. п. та збільшення об'єму тиженівника до 16 сторінок кожного тижня, що значно збільшило кошти видавництва, ми приволені підвищити висоту передплати тиженівника від наступного 1966 року.

Починаючи від 1-го